ଲାଓଦିକିଆ — ନମ୍ବର ଏକ

ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକା ପାଇଁ ଯିଶୟାଙ୍କ ବିନାଶ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ

Jeff Pippenger
2023-08-14

> ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକାର ଭାର। ଏବେ ତୁମକୁ କ'ଣ ହୋଇଛି, ଯେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଘରଛାଦ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଯାଇଛ? ହେ କୋଳାହଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ହେ ତୁମୁଳମୟ ନଗର, ହେ ଆନନ୍ଦମୟ ପୁରୀ, ତୁମର ହତଲୋକମାନେ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ନାହିଁ କି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ। ତୁମର ସମସ୍ତ ଶାସକମାନେ ଏକାଠି ପଳାଇଗଲେ; ସେମାନେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି; ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ମିଳିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଦୂରକୁ ପଳାଇଯାଇଥିଲେ। ଏହିକାରଣରେ ମୁଁ କହିଲି, ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅ; ମୁଁ ତୀବ୍ର ଭାବରେ କାନ୍ଦିବି; ମୋତେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋର ଜନଗଣର କନ୍ୟାର ବିନାଶ ଘଟିଛି। କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକାରେ କ୍ଲେଶର, ପଦଦଳନର, ଓ ବିମୂଢ଼ତାର ଦିନ— ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗିପକାଇବାର, ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବାର ଦିନ। ଯିଶାୟ 22:1–5।

ଯିଶାୟାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ "ଭାର" ଶବ୍ଦଟି ଅଠାରୋଥର ମିଳେ। ସେହି ଉଲ୍ଲେଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏଗାରୋଟି ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ବିନାଶ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାତୋଟି ଉଲ୍ଲେଖରେ "ଭାର" ମାନେ କାନ୍ଧରେ ବୋହି ନିଆଯାଉଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ବୁଝାଏ। "ଭାର" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ସେହି ଉଲ୍ଲେଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଏପରି ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା କାନ୍ଧରେ ବୋହି ନିଆଯାଏ ଏବଂ ସେହି ସହିତ ବିନାଶର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ମୁଁ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, ଯାହା ଏକ ଏପରି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ବୋହି ନିଆଯାଉଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସୂଚାଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ବିନାଶର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ; ଏହି କାରଣରୁ ମୁଁ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି, ଯଦ୍ୟପି ପରେ ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉ ଫେରି ଆସିବୁ ନାହିଁ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ "ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକା"ର ସଙ୍କଳ୍ପନା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ରଖୁନାହିଁ, କାରଣ ଏହାକୁ "ଦାଉଦର ନଗର" ଭାବେ ଏବଂ "ଯିରୂଶାଲେମ" ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। "ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକା" ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ୍ୟର ଇତିହାସ ସମୟରେ ଥିବା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପ୍ରତି ଏକ ସଙ୍କେତ। ଇସାୟା ଅଧ୍ୟାୟ କୋଡ଼ିରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି, ଏହି ବିନାଶର ପ୍ରସଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ—ଯେଉଁଠାରେ ଅଶ୍ଶୁରର ରାଜା କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ପୃଥିବୀକୁ ବିଜୟ କରୁଥିବା ବେଳେ, ସେ ମିଶରର ଆଶ୍ଦୋଦ ନାମକ ଏକ ନଗରକୁ ଦଖଳ କରିବା ପାଇଁ ଟାର୍ଟାନ ନାମକ ଜଣେ ସାନ୍ୟନାୟକଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲା।

ରବିବାର ନିୟମକୁ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକଚାଳିଶତମ ପଦରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ ପାପାସିର ହାତରୁ "ପଳାଇଯାଉଥିବା" ତିନୋଟି ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ଯେ ବର୍ଷ ତର୍ତାନ ଆଶେ ୍ଦଦକୁ ଆସିଲା, (ଯେତେବେଳେ ଅଶୂରର ରାଜା ସର୍ଗୋନ ତାହାକୁ ପଠାଇଥିଲେ,) ସେ ଆଶେ ୍ଦଦ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାହାକୁ ଦଖଳ କଲା; ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଆମୋଜଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା କହିଲେ, "ଯାଅ, ତୁମ କଟିରୁ ଟାଟବସ୍ତ୍ର ଖୋଲି ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମ ପାଦରୁ ଜୋତା କାଢ଼ି ଦିଅ।" ସେ ତେଣୁ କଲେ, ନଗ୍ନ ଓ ଖାଲିପାଏ ଚାଲୁଥିଲେ। ପୁନଃ ସଦାପ୍ର ଭୁ କହିଲେ, "ଯେପରି ମୋର ଦାସ ଯିଶାୟା ମିଶର ଓ ଇଥିଓପିଆ ବିଷୟରେ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ସୂଚକ ଭାବେ ତିନି ବର୍ଷ ନଗ୍ନ ଓ ଖାଲିପାଏ ଚାଲିଛନ୍ତ ି, ସେପରି ଅଶୂରର ରାଜା ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ୁ ବନ୍ଦ ୀଭାବେ ଓ ଇଥିଓପିୟମାନଙ୍କ ୁ ବନ୍ଧ କଭାବେ, ଯୁବକ ଓ ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ୁ, ନଗ୍ନ ଓ ଖାଲିପାଏ, ଏକାଧିକରେ ତାଙ୍କ ର ନିତମ୍ବ ଉନ୍ମୋଚିତ ଅବସ୍ଥ ।ରେ, ମିଶରର ଲଜ୍ଜ ।ପାଇଁ ନେଇଯିବେ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଆଶା ଇଥିଓପିଆକୁ ନେଇ ଓ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଗୌରବ ମିଶରକୁ ନେଇ ଭୟଭୀତ ଓ ଲଜ୍ଜ ିତ ହେବେ। ଏବଂ ସେହି ଦ୍ୱ ୀପର ନିବାସୀ ସେହି ଦିନରେ କହିବେ, 'ଦେଖ, ଏହିପରି ହେଉଛି ଆମର ଆଶା, ଯେଉଁଠାକୁ ଆମେ

> ଅଶୂରର ରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତ ରୁ ଉଦ୍ଧ ।ର ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ଅର୍ଥେ ପଳାଇଥାଉ; ତେବେ ଆମେ କିପରି ପଳାଇ ଉଦ୍ଧ ।ର ପାଇବୁ?'" ଯିଶାୟା 20:1–6।

ଦ୍ୱୀପର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ସେମାନେ କିପରି ଅଶ୍ୱରର ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ପଳାଇବେ, ଯିଏ ଡାନିଏଲ ଏଗାରରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

> ସେ [ଉତ୍ତରର ରାଜା] ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶ ପତିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଦୋମ, ମୋଆବ, ଏବଂ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନମାନେ। ଦାନିୟେଲ 11:41.

ଏହି ପଦ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ କିଛି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅର୍ଥଭେଦ ରହିଛି, ଯାହା ବିଚାର କରିବାଯୋଗ୍ୟ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାଳିଶରୁ ତେତାଳିଶ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମାଗତ ତିନୋଟି ପଦ୍ୟରେ "ଦେଶମାନଙ୍କୁ" ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଚାଳିଶ ପଦ୍ୟରେ ପୂର୍ବତନ ସୋଭିଏତ ସଂଘକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କୁ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ପୋପତନ୍ତ୍ର ଓ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱାରା ଭସାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଆଧୁନିକ ଇତିହାସକାରମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି।

ତାହାପରେ ବୟାଳିଶତମ ପଦ୍ୟରେ ଆମେ "countries" ଶବ୍ଦଟିକୁ ଦେଖୁଛୁ, ଯାହା ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ସମସ୍ତ ଦେଶଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି, ଯେପରି ଉତ୍ତର ଦିଗର ରାଜା (ପାପାସୀ) ମିଶରକୁ ଅଧୀନ କରେ, ଯାହା ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ତାହାର ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅର୍ଥଛାୟା। ମୁଁ ଯେ ତିନିଟି ପଦ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅର୍ଥଛାୟାମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଏକଚାଳିଶତମ ପଦ୍ୟର "escape" ଶବ୍ଦ ଏବଂ ପୁଣି ବୟାଳିଶତମ ପଦ୍ୟର "escape" ଶବ୍ଦ। ଉଭୟକୁ "escape" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ। ବୟାଳିଶତମ ପଦ୍ୟରେ "escape" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କୌଣସି ମୁକ୍ତି ନ ମିଳିବା; କାରଣ ସମଗ୍ର ଜାତିସଂଘକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା "ଦଶ ରାଜା" ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କର ଏକ-ବିଶ୍ୱ ସରକାରକୁ ପାପାଲ୍ ପଶୁର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ସମର୍ପିତ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ପଳାୟନ ନାହିଁ—କୌଣସି ମୁକ୍ତି ନାହିଁ।

> ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶୃଙ୍ଗ ଦେଖିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶଜଣ ରାଜା; ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ଅଧିକାର ପାଆନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଏକେ ମନ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପଶୁଙ୍କୁ ଦେବେ। ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ମେଷଶାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବେ; କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଡାକିତ, ଚୟିତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମେ ଯେ ଜଳସମୂହ ଦେଖିଲା, ଯାହାର ଉପରେ ସେଇ ବେଶ୍ୟା ବସିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଲୋକସମୂହ, ଭିଡ଼, ଜାତିମାନେ ଓ ଭାଷାମାନେ। ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶୃଙ୍ଗ ପଶୁର ଉପରେ ଦେଖିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେଇ ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବ, ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ ଓ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର କରିଦେବ, ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରିଦେବ। କାରଣ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାପାଇଁ, ଏକମତ ହେବାପାଇଁ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପଶୁଙ୍କୁ ଦେଇବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରଖିଛନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:12–17।

ଏହି "ଦଶ ରାଜା"ମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପୁନଃ ପୁନଃ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବ ଦଶ ଗୋତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯିଜେବେଲଙ୍କ ସହ ବିବାହିତ ଥିଲେ। ଯିଜେବେଲ ପୃଥିବୀର ଶେଷକାଳରେ ପାପାସୀକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏଲିୟା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆହାବ ଦଶ-ରାଜା ମହାଜୋଟର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ। ରବିବାର ଆଇନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘର ନେତା ଭାବେ ଆହାବ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେତେବେଳେ ମିଶର ଅଶ୍ଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧୀନ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଳିଶି-ଦୁଇରେ ଉତ୍ତରଦେଶୀୟ ରାଜା ନିକଟେଇ ଦଶ ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପାପାସୀ ଶକ୍ତିଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ କରିସାରିଛି।

“ଆମେ ଯେପରି ଶେଷ ସଙ୍କଟର ସନ୍ନିକଟକୁ ଆସୁଛୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପକରଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ଓ ଏକତା ଅବଶ୍ୟ ରହିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର ବିଷୟ ଅଟେ। ଜଗତ ଝଡ଼, ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ତଥାପି ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟର ଅଧୀନରେ—ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାସନ୍ତାନୀୟ ଶକ୍ତିର ଅଧୀନରେ—ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ। ଏହି ସଂଘଟନ ସେହି ମହା ବିଶ୍ୱାସତ୍ୟାଗୀ ଦ୍ୱାରା ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଇଛି। ସେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସତ୍ୟର ପକ୍ଷସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ବିଭକ୍ତ ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କାମ କରିବ। ଈର୍ଷ୍ୟା, ଦୁଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହ, କୁକଥନ—ଏସବୁକୁ ସେ ବିରୋଧ ଓ ମତଭେଦ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରେ।” Testimonies, volume 7, 182.

ଏକଚାଳିଶ ପଦରେ ଆମେ “ପଳାଇବ” ଶବ୍ଦଟି ପାଉଛୁ, ଏବଂ ବୟାଳିଶ ପଦରେ ମଧ୍ୟ “ପଳାଇବ” ଶବ୍ଦଟି ପାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ। ଏକଚାଳିଶ ପଦରେ “ପଳାଇବ” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେପରି ପିଛଳାହଟରେ ସରି ଯାଇ ପଳାଇବା। ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ କୋଡ଼ିର ଛଅନମ୍ବର ପଦରେ “ପଳାଇବ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। “ସେହି ଦିନରେ” “ଏହି ଦ୍ୱୀପର ବାସିନ୍ଦା” ପଚାରେ, ସେମାନେ କିପରି ସେହି ଅଶ୍ଶୁରୀୟରୁ ପଳାଇପାରିବେ, ଯେ “ସେହି ଦିନରେ” ଦାନିଏଲ ଏଗାର ଏବଂ ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିଛି ଅଂଶରେ ଦର୍ଶାଇଥିବା ପରି କ୍ରମେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଜୟ କରୁଛି।

ଦାନିଏଲ 11:41 ପଦରେ, ଯେତେବେଳେ ପାପତନ୍ତ୍ର, କିମ୍ବା ଦାନିଏଲ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି, ଉତ୍ତରର ରାଜା, କିମ୍ବା ଇଶାୟା ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଅଶ୍ଶୂରୀୟ ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି, “ମହିମାମୟ ଦେଶ”କୁ—ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ଜୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ଦଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ସେ ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶ ପରାଜିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଦୋମ, ମୋଆବ, ଏବଂ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ। ଦାନିଏଲ 11:41।

ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି “ଅନେକ” ଯେମାନେ ପରାସ୍ତ କରାଯାନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷଟି “ଏଦୋମ, ମୋଆବ ଓ ଅମ୍ମୋନର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଭାଗ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାର, ପଦ ଚାରି, ବାବିଲୋନରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁଥିବାମାନଙ୍କୁ “ବାହାରି ଆସ” ବୋଲି ଆହ୍ୱାନ କରେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତୁମେ ତାହାରୁ ବାହାରିଆସ, ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନ ହେବ, ଏବଂ ତାହାର ବିପତ୍ତିମାନଙ୍କରୁ କିଛି ନ ପାଅ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4।

ଇଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ୨୦ରେ ଦ୍ୱୀପବାସୀ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ପଳାଇବାକୁ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଏଦୋମ, ମୋଆବ ଏବଂ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରମୁଖମାନେ ଚାତୁର୍ଯ୍ୟରେ ପଳାଇଯାଉଥିବାମାନେ ଅଟନ୍ତି।

ଏକଚାଳିଶତମ ପଦରେ ମୁଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅର୍ଥକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି, ସେହି ହେଉଛି ଯେ ଚାଳିଶ, ଏକଚାଳିଶ ଓ ବୟାଳିଶତମ ପଦରେ ଆମେ “ଦେଶମାନେ” ଶବ୍ଦଟିକୁ ପାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ଏକଚାଳିଶତ୍ତମ ପଦରେ ଏହା ଏକ ପୂରଣକୃତ ଶବ୍ଦ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ମୂଳ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନୁହେଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଏହାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନର ପତନ ସମୟରେ ଚାଳିଶତମ ପଦର ପୂରଣରେ ଅନେକ ଦେଶ ପତିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ପାପାସି ଯେତେବେଳେ ଜାତିସଂଘର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନେଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଦେଶ ଅଧୀନକୃତ ହୁଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ “ଅନେକ” ଯେମାନେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନେକ ଦେଶ ନୁହେଁ; ସେମାନେ କେବଳ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ହୋଇପାରନ୍ତି।

“ଯଦି ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଦେଖାଏ ଯେ ରବିବାର ପାଳନ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନରେ କୌଣସି ଭିତ୍ତି ନାହିଁ, ତଥାପି ତୁମେ ଯଦି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ଧରିରଖ, ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ଈଶ୍ୱର ‘ମୋର ପବିତ୍ର ଦିନ’ ବୋଲି କହନ୍ତି, ତାହାକୁ

ପବିତ୍ର ରଖିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କର, ତେବେ ତୁମେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ର ହଣ କରୁଛ। ଏହା କେବେ ଘଟେ? ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ଆଦେଶକୁ ମାନ, ଯାହା ତୁମକୁ ରବିବାର ଦିନ ଶ୍ର ମରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାଇବେଲରେ ଏକଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ଦେଖାଏ ଯେ ରବିବାର ଏକ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନ ବ୍ୟ ତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ର ହଣ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ତି ଦେଉଛ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମୋହରକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରୁଛ।" Review and Herald, July 13, 1897.

ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଯେକୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମେ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ବପ୍ତିସ୍ମାଗ୍ରହୀତ ସଦସ୍ୟ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଶ୍ରାମବାରର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବିଶ୍ରାମବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "ସତ୍ୟର ଆଲୋକ" ପ୍ରତି ସେମାନେ ଜବାବଦେହ ଧରାଯାନ୍ତି।

"ସବ୍ବାଥର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରା। ଯେମାନେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିଥାଇ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ସବ୍ବାଥର ସ୍ଥାନରେ ମିଥ୍ୟା ସବ୍ବାଥ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଦ୍ୱାରା କେବଳ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ମାତ୍ର ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି। ପଶୁର ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ପାପାଲ ସବ୍ବାଥ, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନର ସ୍ଥାନରେ ଜଗତ ଗ୍ରହଣ କରିଛି।"

"ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମଧ୍ୟ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପାଇନାହାନ୍ତି। ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହିଁ। ରୋମୀୟ କାଥଲିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ ବାଦ ନକରି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଆଲୋକ ପାଇନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ବାଧ୍ୟତାକୁ ଦେଖିନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେହି ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନକଲି ବିଶ୍ରାମଦିନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଆହ୍ୱାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାର ଉପାସନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ କରିବ, ସେତେବେଳେ ମିଥ୍ୟା ଓ ସତ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ସୀମାରେଖା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅଙ୍କିତ ହେବ। ତାହାପରେ ଯେମାନେ ଅପରାଧରେ ଅବିରତ ରହିବେ, ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।୨"

"ଦ୍ରୁତ ପଦକ୍ଷେପରେ ଆମେ ଏହି କାଳଖଣ୍ଡଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ କଳିସିଆମାନେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଲୌକିକ ଶକ୍ତି ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ—ଯାହାର ବିରୋଧ କରିବାର କାରଣରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନେ ସବୁଠାରୁ କଠୋର ନିର୍ଯାତନା ସହିଥିଲେ—ତେବେ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରଦ୍ୱାରା ପାପାଲ ସବ୍ବାଥ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରାଯିବ। ଏକ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଘଟିବ, ଯାହାର ଶେଷ କେବଳ ଜାତୀୟ ବିନାଶରେ ହେବ।" Manuscript 51, 1899.

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଦାୟୀ ଧରାଯିବେ, ସେମାନେ କେବଳ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ; କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ମାତ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବାହାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପତିତ ହେଉଥିବା "ଅନେକ" ହେଉଛନ୍ତି ଲାଓଦିକିୟା ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, କାରଣ "ବିଚାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।"

ଏହିପରି ଶେଷମାନେ ପ୍ରଥମ ହେବେ, ଏବଂ ପ୍ରଥମମାନେ ଶେଷ ହେବେ; କାରଣ ଅନେକଙ୍କୁ ଡାକାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପମାନେ ମନୋନୀତ ହୁଅନ୍ତି। ମାଥିଉ 20:16।

ପୃଥିବୀକୁ କ୍ରମେ ଜୟ କରୁଥିବା ପାପାସୀୟ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯିଶାୟ ମିଶର ଓ କୁଶ ପାଇଁ "ଏକ ଚିହ୍ନ ଓ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ" ଅଟନ୍ତି। ମିଶର ହେଉଛି ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ; କୁଶ ହେଉଛି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ଏବଂ ଅଶ୍ଶୁର ହେଉଛି ପାପାସୀୟ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯିଶାୟ ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯେମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ପତିତ ହୋଇଯାନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଫିଲାଦେଲଫୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯେମାନେ ବାବିଲୋନରୁ "ଏଦୋମ, ମୋଆବ ଓ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କୁ" ଡାକି ବାହାର କରନ୍ତି।

ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ୍ମ ଉଦ୍ଧ ାର ପାଇବାକୁ ଆବଶ୍ୟ କ ଚରିତ୍ର ର ଅଭାବରେ ଅଛି, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରେ ସେମାନେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦିଆଯାଆନ୍ତ ି। ମୁଁ ଏହି ସତ୍ୟ କୁ କେବଳ ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବିଷୟଟିକୁ ଜୋର ଦେବା ପାଇଁ

ଉଲ୍ଲେ   ଖ କରୁଛି। ଯିଶାୟ୍ା ବାଇଶ ଲାଓଦିକିୟ୍ା କାହିଁକି ହାରାଇଯାଏ ତାହାର ଆଉ ଗୋଟିଏ କାରଣକୁ ପ୍ର   ତିନିଧିତ୍ୱ   କରେ, କାରଣ ସେହି ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ   ।ଣୀ "ଦର୍ଶନ"ର ଉପତ୍ୟ କା ବିରୁଦ୍ଧ   ରେ ଅଟେ। "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ର   ମୁଖ ଇବ୍ର   1ୟ ଶବ୍ଦ   ଅଛି। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ   ।ଣୀମୟ ଘଟଣାକ୍ର   ମକୁ ପ୍ର   ତିନିଧିତ୍ୱ   କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଟି ଖ୍ରୀ   1ଷ୍ଟ   ଙ୍କ ଏକ ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ର   ତିନିଧିତ୍ୱ   କରେ। ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡ   ଳୀର ବାହ୍ୟ , ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଟି ମଣ୍ଡ   ଳୀର ଅନ୍ତ   ର୍ନିହିତ। ବାଇଶ ଅଧ   ।ୟରେ ଥିବା ଶବ୍ଦ   ଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ   ।ଣୀମୟ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର   ତିନିଧିତ୍ୱ   କରୁଥିବା ଦର୍ଶନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ହିଁ ହିତୋପଦେଶ ପୁସ୍ତ   କରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ସେହି ଏକେ ଶବ୍ଦ   ଅଟେ।

> ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 29:18।

"ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକାର ଭାର" ହେଉଛି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ, ଯାହା ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ଉପାସକ-ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଶେବ୍ନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ହେଉଛି ଲାଓଦିକିଆ, ଏବଂ ହିଲ୍କିୟାର ପୁତ୍ର ଏଲିଆକୀମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ହେଉଛି ଫିଲାଦେଲଫିଆ। ଅଧ୍ୟାୟଟିରେ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ, ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ, ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଥିବା ସେହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ହିଁ। ଏକ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ତେଲ ଅଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ। "ତେଲ" ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଯେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ମିଳେ, ସେହିଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; କିନ୍ତୁ ଯିଶାୟ୍ା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ "ତେଲ" "ଦର୍ଶନ" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏକ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପାଖରେ "ତେଲ" ଅଛି, ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ।

> "ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଭିଷିକ୍ତଜନମାନେ, ଆବରଣକାରୀ କେରୁବ ଭାବେ ଯେ ପଦବୀ କେବେକି ସାତାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ପଦବୀକୁ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ପରିବେଷ୍ଟିତ କରିଥିବା ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବିରତ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଦୀପଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗାଇ ରଖନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଟିମିଟିମି କରି ନିବି ଯିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ଏହି ପବିତ୍ର ତେଲ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଢାଳାଯାଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଅଶୁଭର ଶକ୍ତିମାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରକମାନଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହିଥାନ୍ତା।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ଆମ ପାଖକୁ ପ୍ରଭୁ ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହୁଁ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରାଯାଏ। ଏପରିକରି ଆମେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ, ଯାହାକି ସେ ଆମର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କରେ ଢାଳିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି, ଯାହା ପୁନଃ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବାହିତ ହେବା ପାଇଁ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଡାକ ଆସିବ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ,' ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ତେଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃପାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପରି ଏହା ଜାଣିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ତେଲ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନଥାଏ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଧ୍ୱଂସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରାଯାଏ, ଯଦି ଆମେ ମୋଶାଙ୍କ ପରି ବିନନ୍ତି କରୁ, 'ମୋତେ ତୁମ ମହିମା ଦେଖାଅ,' ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଚୁରରୂପେ ଢାଳି ଦିଆଯିବ। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଆମ ପାଖକୁ ପ୍ରବାହିତ କରାଯିବ। 'ବଳଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପରାକ୍ରମଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା, ସେନାବାହିନୀଙ୍କର ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି।' ଧର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦୀପ୍ତିମାନ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଜଗତରେ ଆଲୋକସ୍ୱରୂପ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଅନ୍ତି।" Review and Herald, July 20, 1897.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମତ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଜଖରିୟାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି।

> ଦୁଇ ସାକ୍ଷ   1 ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ   କ୍ତ   । ଆହୁରି ଘୋଷଣା କରନ୍ତ ି: "ଏମାନେ ସେହି ଦୁଇଟି ଜୟିତୁନ ବୃକ୍ଷ   , ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱ   ରଙ୍କ   ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡ   ।ୟମାନ ସେହି ଦୁଇଟି ଦୀପାଧାର।" "ତୁମ ମନ୍ତ୍ର   ," ଗୀତକାର କହିଲେ, "ମୋର ପାଦ ପାଇଁ ଦୀପ, ଏବଂ ମୋର ପଥ ପାଇଁ ଆଲୋକ।" ପ୍ର   କାଶିତ ବାକ୍ୟ   11:4; ଗୀତସଂହିତା 119:105।

> ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷ 1 ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉଭୟେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ।ର ଉତ୍ସ ଏବଂ ତାହାର ଚିରସ୍ଥ ।ୟୀତ୍ୱ ସମ୍ ନ୍ଧ ରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ସାକ୍ଷ ୟ । ଉଭୟେ ମୋକ୍ଷ ର ଯୋଜନା ସମ୍ ନ୍ଧ ରେ ମଧ ସାକ୍ଷ 1 ଅଟନ୍ତ ି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଆଦର୍ଶରୂପ, ବଳିଦାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ।ଣୀଗୁଡ଼ିକ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଜଣେ ଉଦ୍ଧ ।ରକଙ୍କ ପ୍ର ତି ଅଗ୍ର ସର ଭାବେ ଇଙ୍ଗ ିତ କରେ। ନୂତନ ନିୟମର ସୁସମାଚାରମାନ ଏବଂ ପତ୍ର ିକାମାନ ସେହି ଉଦ୍ଧ ।ରକଙ୍କ ବିଷୟରେ କହେ, ଯିଏ ଆଦର୍ଶରୂପ ଓ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ ଦ୍ୱ ।ରା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ନିଖୁଣ ପ୍ର କାରରେ ଆସିଥିଲେ।” The Great Controversy, 267.

ଯଖରିୟାଙ୍କର ଏହି ଦୁଇଜଣ ଅଭିଷିକ୍ତ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସଂଚାର-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଐତିହାସିକ ଘଟଣାବଳୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ “ଦର୍ଶନ” ଯେଉଁ “ତେଲ,” ତାହା ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେଷିତ ହୁଏ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ପର୍ବତରେ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକାତ୍ରରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଆନ୍ତି, ସେପରି ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ସତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ପର୍ବତରେ ସେମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଥିବା ସହିଦମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ ସେମାନେ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କିଛିର ପ୍ରତୀକ। ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ “ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ”, ଯାହା ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ; କିନ୍ତୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ହେଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ। ଏହିକାରଣରୁ ଯୋହନ ପାତ୍ମୋସରେ ଥିଲେ।

> ମୁଁ ଯୋହନ, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଇ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗ, ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ପାତ୍ମୋସ୍‌ବୋଲି ପରିଚିତ ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:9।

ଯିଶାୟା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯଦ୍ୟପି ଅଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେମାତ୍ର ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିହେବ। ଏମାଉସକୁ ଯାଉଥିବା ପଥରେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାବଳୀର “ଦର୍ଶନ” ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ତାହା ବିଚାର କରନ୍ତୁ।

> “ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ, ଯିଏ ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆଲ୍ଫା, ଆରମ୍ଭ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ।” Desire of Ages, 796.

ଏଲିୟାହ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସହ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ପିତାମାନଙ୍କର (ଆଲ୍ଫା) ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ (ଓମେଗା) ନିକଟକୁ ଫେରାଇଦେଇ। ମୋଶେ ଓ ଏଲିୟାହ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ଶୁଣିପାରନ୍ତି, ମୋଶେ ହେଲେ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲର। ମୋଶେ ଓ ମିଲର—ଉଭୟେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଉଭୟଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ନିଶ୍ଚୟ, ମୋଶେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁରନ୍ତ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମିଲରଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂତମାନେ ତାଙ୍କର ସମାଧିଚାରିପାଖରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। ଏଲିୟାହ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଶେଷ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> “ଯିହୁଦୀମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରେ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ।ଣୀ କରାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେ ଶର ଘୋଷଣାକୁ ରୋକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ ।କଲେ; କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ।ଣୀ ନିଶ୍ଚ ୟ ପୂରଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତ ି, ‘ଦେଖ, ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।ଏଲିୟାହଙ୍କ ୁ ପଠାଇବି’ (Malachi 4:5)। କେହି ଜଣେ ଏଲିୟାହଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ।ଓ ଶକ୍ତ ିରେ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲେ, ଲୋକମାନେ

କହିପାରନ୍ତି, 'ତୁମେ ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ସାହୀ; ତୁମେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁନାହଁ। ତୁମ ସନ୍ଦେଶ କିପରି ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ହୁଏ, ମୁଁ ତୁମକୁ କହେଇଦେବି।'"

> "ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱର ଯେପରି ମୋତେ ସତ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେପରି ମୁଁ ତାହା କହିବି, ଏବଂ ଏବେ ମୁଁ କହୁଛି, ଯଦି ତୁମେ ଦୋଷ ଖୋଜିବାରେ, ବିରୋଧର ଆତ୍ମା ପୋଷଣ କରିବାରେ ଅବିରତ ରୁହ, ତେବେ ତୁମେ କେବେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ମୋର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଆଉ ଅନେକ କଥା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିପାରୁନାହଁ' (John 16:12)। ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନନ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାର ଅବସ୍ଥାରେ ନଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଇବେ, ଏବଂ ସେ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ସେସବୁକୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଆଣିଦେବେ। ଭାଇମାନେ, ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରେ ନିର୍ଭରତା ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। 'ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ, ଯାହାର ପ୍ରାଣଶ୍ୱାସ ତାହାର ନାସିକାରେ ଅଛି; କାରଣ ସେ କେତେଦୂର ଗଣନୀୟ?' (Isaiah 2:22)। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସହାୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଝୁଲାଇ ରଖିବାକୁ ହେବ। ପର୍ବତରେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଝରଣା ଅଛି, ସେତେବେଳେ ଉପତ୍ୟକାର ଝରଣାରୁ ପାନ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଶୋଭା ପାଏ ନାହିଁ। ଆସ, ଆମେ ନିମ୍ନ ପ୍ରବାହଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଉ; ଆସ, ଆମେ ଉଚ୍ଚତର ଉତ୍ସମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉ। ଯଦି ସତ୍ୟର କୌଣସି ଏମିତି ବିଷୟ ଅଛି, ଯାହାକୁ ତୁମେ ବୁଝୁନାହଁ, ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଏକମତ ନାହିଁ, ତେବେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର, ଶାସ୍ତ୍ର ସହ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ତୁଳନା କର, ସତ୍ୟର ଖଣିଦଣ୍ଡକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଖଣି ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀରକୁ ନମାଅ। ତୁମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଓ ନିଜମାନଙ୍କର ମତାମତଗୁଡ଼ିକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବେଦୀ ଉପରେ ରଖିବାକୁ ହେବ, ନିଜମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଧାରିତ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କର, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଦିଅ।" Selected Messages, book 1, 412.

ଯିଶାୟ ୨୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି, ସେତେବେଳେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଶେବ୍ନା ଏବଂ ଇଲିଆକୀମ କରନ୍ତି। ହିଲ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଲିଆକୀମ "ଦର୍ଶନ" ଧାରଣ କରିଥିଲେ; ଶେବ୍ନା ତାହା କରିନଥିଲେ।

> ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 29:18।

ଏହି ପଦ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାର୍ତ୍ତା, ଅର୍ଥାତ୍ "ଦର୍ଶନ," ଦୁଇଟି ବିଷୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ। ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଆଲୋକର ବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝିବା ଓ ବଞ୍ଚିବା, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ତାହା ବୁଝନାହିଁ—ତେବେ ତୁମେ ମରିବା। ଯଦି ତୁମେ ବୁଝନାହଁ, ତେବେ ରବିବାର ଆଇନର ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ବିଶ୍ରାମଦିବସକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ସେଥିରେ "ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେରି" ହୋଇଯିବ। ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପରାସ୍ତ ହେବେ, ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ "ସତ୍ୟର ଦର୍ଶନ"କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ନାହିଁ; ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ।

> କାରଣ ତୁମେ କହୁଛ, ମୁଁ ଧନୀ, ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କୌଣସି କଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣୁ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, ଦୟନୀୟ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ ଏବଂ ନଗ୍ନ ଅଟ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:17.

ଇଶାୟାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଏହା ଥିଲା ଯେ ସେ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର ଓ ଖାଲିପାଏ ଚାଲିଥିଲେ। ସେ ଏହା କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସତର୍କ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିନଥାଅ, ତେବେ ତୁମେ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ବନ୍ଦୀ ହେବ, ଏବଂ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, କରୁଣାଜନକ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ ଓ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ନେଇଯିବାକୁ ପଡିବ। ଇଶାୟା ତାଙ୍କ ଇତିହାସ ପାଇଁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବେ ଜଗତର ଶେଷ ସମୟ ପାଇଁ।

> ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଚେତାବନୀ ପାଇଁ ଲିଖାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି। 1 Corinthians 10:11.

ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚଟି ପଦରେ ଯିରୁଶାଲେମ—ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରୀ—କୁ "କଳକଳମୟ," "ଆନନ୍ଦମୟ," ଏବଂ "ଆନ୍ଦୋଳନରେ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ନଗରୀ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ବାଇବେଲୀୟ ଉକ୍ତି, ଯାହାକି ଲୋକିକ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, "ଆନନ୍ଦମୟ" "କଳକଳମୟ" ଏବଂ "ଆନ୍ଦୋଳନରେ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି ନଗରୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ତେରୋତିଅ ପଦରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦରେ କହନ୍ତି, "ଆସ, ଆମେ ଖାଉ ଓ ପିଉ; କାରଣ ଆସନ୍ତାକାଲି ଆମେ ମରିଯିବୁ।" ତଥାପି, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦମୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷମାନେ ବଧ ହୋଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତଲୱାରଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ; ଏହିକାରଣରୁ ଯିଶାୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି, "ତୋତେ କ'ଣ ହୋଇଛି?"

ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଗ୍ରସ୍ତ କରୁଥାଉ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଘରଛାଦ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ କାରଣ କରିଛି। ଘରଛାଦ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ଉପାସନାର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏହା ଆତ୍ମବାଦର ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ। ଏହି ଅଂଶରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଏକ ଆଧାତ୍ମିକ ଭ୍ରମାଭିଭୂତତାର ଅଧୀନ ଅଛି।

> ଏବଂ ଯେମାନେ ଘରର ଛାଦ ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସେନାବଳକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମଲ୍କାମଙ୍କ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଶପଥ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଛକୁ ଫେରିଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିନାହାନ୍ତି, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିନାହାନ୍ତି।
>
> ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧାନରେ ନିରବ ରୁହ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ନିକଟରେ ଅଛି; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୋଟିଏ ବଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କର ଆମନ୍ତ୍ରିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଳିର ଦିନରେ ଏମିତି ହେବ ଯେ, ମୁଁ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ, ରାଜାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଦେଶୀ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି। ସେହି ଦିନରେ ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଯେମାନେ ଚଉଖଟ ଉପରେ ଲମ୍ଫ ଦେଇ ଚଢ଼ନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜ ମାଲିକମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ କପଟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି। ସଫନିୟ ୧:୫–୯।

ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ, ଯାହାକୁ ଯେରୁଶାଲେମ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, "ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକା"ରେ ଅଛି। ଯେମାନେ "ତେଲ" କିମ୍ବା "ଦର୍ଶନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଧାତ୍ମିକତାବାଦ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ବିଷୟରେ ପୌଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥେସଲନୀକୀୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି। ସେଠାରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଉଛୁ (ଶେଷ୍ଟା) ଯେମାନେ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ।

> ଏହି କାରଣରୁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ; ଯାହାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ଅଧର୍ମରେ ପ୍ରୀତି ରଖିଥିବା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତୁ। 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2: 11, 12.

ନିଶ୍ଚୟ, ପୌଲ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦଟି ସେହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ହିବ୍ରୁ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦରୁ ଗ୍ରହୀତ, ଏବଂ ଯାହା ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ହିବ୍ରୁ ଅକ୍ଷରର ସଂଯୋଗରେ ଗଠିତ। ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ "ସତ୍ୟ"ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଆଣେ, ଏବଂ ସେହି ଭ୍ରମ ହେଉଛି ଆତ୍ମବାଦ।

> "ଭବିଷ୍ୟ ଦ କ୍ତ । ଯିଶାୟ କହୁଛନ୍ତି: 'ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ପରିଚିତ ଆତ୍ମ । ଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏବଂ ଯେମାନେ ପିସିପିସି କହନ୍ତି ଓ ବୁଡୁବୁଡୁ କରନ୍ତି ସେହି ଯାଦୁକରମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାର; ତେବେ କି ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ନିଜ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ? ଜୀବିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ କି ମୃତମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାଯିବ? ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯାଅ: ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ କହୁନାହାନ୍ତି, ତେବେ ତାହାର କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନାହିଁ।' ଯିଶାୟ 8:19, 20। ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ର

> ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରେତାତ୍ମାବାଦର ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ଓ ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକରେ ଶୈତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଶକ୍ତି, ଚିହ୍ନ ଓ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସହିତ ଦେଖିପାରୁଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଶାରୀରିକ ହୃଦୟକୁ ଏତେ ପ୍ରିୟ ଏହି ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ଏବଂ ଯେପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ଭଲପାଆନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାଠାରୁ, ଅନେକେ ଆଲୋକ ପ୍ରତି ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସତର୍କବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅବହେଳା କରି ସିଧାସଳଖ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାନ୍ତି, ଯେବେକି ଶୈତାନ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ନିଜ ଫାନ୍ଦ ବୁନିଚାଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର ଶିକାର ହୋଇଯାନ୍ତି। 'କାରଣ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ,' ଏହିକାରଣରୁ 'ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ।' 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:10, 11।" ଦ ଗ୍ରେଟ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସି, 559।

ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶରେ ଆନନ୍ଦମୟ ନଗରର ପୁରୁଷମାନେ ହତ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ତଲୱାରଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଏକସାଥିରେ ବାନ୍ଧାଯାଇ ପଳାଇଯାଇଥିବା ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ହତ କରାଯାନ୍ତି।

> "ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚ ଜଗତର ପଥ ସଦୃଶ ଏକ ପଥ ଅନୁସରଣ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ଏକେଇ ଭାଗ୍ୟର ଅଂଶୀ ହେବେ। ନାହିଁ, ବରଂ, ସେମାନେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଅନୁତାପହୀନମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କଠୋର ହେବ।"
>
> "ଆମେ ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଭାବେ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଆଗରୁ ସତ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଛୁ। ତେବେ ଆମର ଜୀବନ ଓ ଚରିତ୍ର ସେହିପରି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହେବା ଉଚିତ। ସେହି ଦିନ ଏବେ ଆମ ପରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମୀମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାନପରି ଆକାଶୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ଗାଠିରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯିବେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ତଣ୍ଟାପରି ଶେଷ ମହାନ ଦିନର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବେ। କିନ୍ତୁ ଗହୁଁ ଓ ତଣ୍ଟା 'କଟଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି।'" Testimonies, volume 5, 100.

ଯିଶାୟା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେତୃତ୍ୱ "ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କ" ଦ୍ୱାରା ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧାଯାଇଛି। ଶେବ୍ନାଙ୍କୁ ଗୃହ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ନେତା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପଦବୀ ହିଲ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିୟାକୀମଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ। ଯିଶାୟା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାନଙ୍କର "ଦର୍ଶନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତା, ଉତ୍ତରର ରାଜା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବାବେଳେ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛି। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ବାନ୍ଧାଯାଉଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ। ଯାହା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଛି, ସେହି ହେଉଛି "ଧନୁର୍ଧରମାନେ," ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଇସ୍ଲାମର ଅନେକ ପ୍ରତୀକମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ।

> ଏବଂ କେଦାରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୀର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା କମିଯିବ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହିଛନ୍ତି। ଯିଶାୟ 21:17।
>
> ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ନାମ ଏହିଗୁଡ଼ିକ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାନୁକ୍ରମ ଅନୁସାରେ: ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ନେବାଯୋଥ; ଏବଂ କେଦାର, ଆଦବେଏଲ, ମିବ୍ସମ, ମିଶ୍ମା, ଦୂମା, ମସ୍ସା, ହଦର, ତେମା, ଯେଟୁର, ନାଫିଶ, ଏବଂ କେଦେମା: ଏମାନେ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ, ଏବଂ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ନାମ, ସେମାନଙ୍କର ନଗରମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ; ସେମାନଙ୍କର ଜାତିମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବାରୋଜଣ ଅଧିପତି। ଆଦିପୁସ୍ତକ 25:13–16.

ଅ୍ୟାଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତୃତ୍ୱ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରୂପେ 2001 ସାଲ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ଇସଲାମ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା ବୋଲି ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାବେଳେ, ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧିତ ହେଲେ। 9/11 ର ଆକ୍ରମଣ, 1989 ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନର ପତନ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାର ପୁଷ୍ଟିକରଣ ଥିଲା। 9/11 ରେ ଇସଲାମର ଆକ୍ରମଣ, 1840 ସାଲ ଅଗଷ୍ଟ 11 ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଇସଲାମକୁ ସଂଯତ କରାଯିବା ବିଷୟକ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ମିଲରଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମ—ଯେ ଏକ ଦିନ ଏକ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ତାହାର ପୁଷ୍ଟିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ

କରିଥିଲା। 1840 ସାଲ ଅଗଷ୍ଟ 11 ଏକ ପୂର୍ବାନୁମାନିତ ଘଟଣାର ପୂରଣ ଥିଲା, ଯାହା ଦିନ-ପରିବର୍ତ୍ତେ-ବର୍ଷ ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଏହା ପୂରଣ ହେଲା, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ବହନ କରାଗଲା।

9/11 ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା "ଦର୍ଶନ"ର ପ୍ରାଥମିକ ନିୟମକୁ ସ୍ଥିର କରିଦେଲା। ସେହି ନିୟମ ହେଲା—ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ଯେତେବେଳେ "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସ୍ଥିର ହେଲା, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସଶକ୍ତ କରାଯାଇବାର ଚିହ୍ନ ଦେଲା; ଏହିପରି ଏହା 9/11 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କରିଥିବା ସମୟକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କଲା।

> "ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ଯେ ନ୍ୟୁୟୋର୍କ ଗୋଟିଏ ବିପୁଳ ଜ୍ୱାର-ତରଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ବୁହାଇ ଦିଆଯିବ—ଏହି କଥା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା? ଏହି କଥା ମୁଁ କେବେବି କହିନାହିଁ। ସେଠାରେ ମହାନ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନଙ୍କୁ ଏକର ପରେ ଏକ ତଳ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିବା ଦେଖି ମୁଁ କହିଥିଲି, 'ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କେତେ ଭୟାନକ ଦୃଶ୍ୟ ସଂଘଟିତ ହେବ! ତାହା ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–3 ର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସମଗ୍ର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା କଥାସବୁ ବିଷୟରେ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟୋର୍କ ଉପରେ ବିଶେଷରୂପେ କ'ଣ ଆସିବ ସେ ବିଷୟରେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଏକ ଦିନ ସେଠାର ମହାନ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପଟେଇଦେବା କ୍ରିୟାଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ କରି ପତନ କରାଯିବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକରୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଜଗତରେ ଧ୍ୱଂସ ନିହିତ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ବାକ୍ୟ, ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିର ଏକମାତ୍ର ସ୍ପର୍ଶ, ଏବଂ ଏହି ବିପୁଳ ସଂରଚନାମାନେ ପତିତ ହେବ। ଏପରି ଦୃଶ୍ୟ ସଂଘଟିତ ହେବ ଯାହାର ଭୟାବହତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁନାହୁଁ।" Review and Herald, July 5, 1906.

ନିଶ୍ଚୟ ଇସ୍ଲାମ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଆଉ ବହୁତ କିଛି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶେଷ୍ଟା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେମାନେ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର "ଦର୍ଶନ"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ସହ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତିର ସେହି ପ୍ରାଥମିକ ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ—ଯେ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ତାହାର ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରେ। August 11, 1840 ରେ ଇସ୍ଲାମର ସଂଯମ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତକୁ ତଳକୁ ଆଣିଲା, ଏବଂ 9/11 ରେ ଇସ୍ଲାମର ମୁକ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତକୁ ତଳକୁ ଆଣିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ଯାକୁବଙ୍କ ମୁଖିଆମାନେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣାର ଅଧିପତିମାନେ, ଦୟାକରି ଏହା ଶୁଣ; ନ୍ୟାୟକୁ ଜାଣିବା କି ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ? ତୁମେ ଯେମାନେ ଭଲକୁ ଘୃଣା କର ଓ ମନ୍ଦକୁ ଭଲପାଅ; ଯେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେହରୁ ତାଙ୍କର ଚର୍ମ ଛିଣିନେଉଛ, ଓ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥିରୁ ମାଂସକୁ କାଢ଼ିନେଉଛ; ଯେମାନେ ମୋର ଜନଙ୍କ ମାଂସକୁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କର, ଓ ତାଙ୍କର ଚର୍ମକୁ ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ଖୋଲିଦେଉଛ; ଓ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଉଛ, ଏବଂ ହାଣ୍ଡି ପାଇଁ ଯେପରି କାଟାଯାଏ, ଓ କଡ଼ାଇର ଭିତରର ମାଂସ ପରି ଟୁକୁରା ଟୁକୁରା କରୁଛ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିବେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜ ମୁହଁ ଲୁଚାଇଦେବେ, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି। ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ମୋର ଜନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ି "ଶାନ୍ତି" ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ତାଙ୍କର ମୁହଁରେ କିଛି ଦିଏ ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି,— ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି: ଏହିକାରଣରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତ୍ରି ହେବ, ଯେପରି ତୁମେ କୌଣସି ଦର୍ଶନ ପାଇବା ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ଧକାର ହେବ, ଯେପରି ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିପାରିବା ନାହିଁ; ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦିନ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ। ତେବେ ଦର୍ଶକମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ଓ ଭବିଷ୍ୟବକ୍ତାମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବେ; ହଁ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଓଠ ଢାକିବେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କୌଣସି ଉତ୍ତର ରହିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିରେ, ନ୍ୟାୟରେ ଓ ପରାକ୍ରମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯାକୁବକୁ ତାହାର ଅପରାଧ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତାହାର ପାପ ଘୋଷଣା କରିପାରିବି। ହେ ଯାକୁବର ଘରାଣାର ମୁଖିଆମାନେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣାର ଅଧିପତିମାନେ,

> ତୁମେ ଯେମାନେ ନ୍ୟ ାୟକୁ ଘୃଣା କର ଓ ସମସ୍ତ ସରଳତାକୁ ବିକୃତ କର, ଦୟାକରି ଏହା ଶୁଣ। ସେମାନେ ରକ୍ତ ପାତରେ ସିଓନକୁ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତ ି, ଓ ଅଧର୍ମରେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ। ତାହାର ମୁଖିଆମାନେ ଉପହାର ପାଇଁ ବିଚାର କରନ୍ତ ି, ତାହାର ଯାଜକମାନେ ଦରମା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷ ା ଦିଅନ୍ତ ି, ଓ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ କ୍ତ ାମାନେ ଧନ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କରନ୍ତ ି; ତଥାପି ସେମାନେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରି କହନ୍ତ ି, "ସଦାପ୍ର ଭୁ କି ଆମ ମଧ ରେ ନାହାନ୍ତ ି? କୌଣସି ଅମଙ୍ଗ ଳ ଆମ ଉପରେ ଆସିବ ନାହିଁ।" ମୀଖା 3:1–11।

> ଏବଂ ଆରିଏଲ [ଯିରୁଶାଲେମ] ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କର ଭିଡ଼, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ତାହାର ଦୁର୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଓ ତାହାକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଉଥିବା ସମସ୍ତେ, ରାତ୍ରିର ଦର୍ଶନ-ସ୍ୱପ୍ନ ପରି ହେବେ। ଯେପରି ଜଣେ ଭୁଖା ମଣିଷ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ, ଏବଂ ଦେଖ, ସେ ଭୋଜନ କରୁଛି; କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଗିଉଠିଲେ, ତାହାର ପ୍ରାଣ ଶୂନ୍ୟ ରହେ; କିମ୍ବା ଯେପରି ଜଣେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ମଣିଷ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ, ଏବଂ ଦେଖ, ସେ ପାନ କରୁଛି; କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଗିଉଠିଲେ, ଦେଖ, ସେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରାଣରେ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ରହେ; ସେହିପରି ସିଓନ ପର୍ବତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କର ଭିଡ଼ ହେବ। ତୁମେ ଅଟକି ଯାଅ, ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର; ଉଚ୍ଚସ୍ୱରେ ଡାକ, ହଁ, ଡାକ: ସେମାନେ ମତ୍ତ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରୁ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଟଳମଳ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦ୍ୟପାନୀୟରୁ ନୁହେଁ। କାରଣ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସକମାନଙ୍କୁ, ଦର୍ଶୀମାନଙ୍କୁ, ସେ ଆବୃତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକର କଥାପରି ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହନ୍ତି, "ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼ନ୍ତୁ"; ଏବଂ ସେ କହେ, "ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ।" ପୁଣି ସେହି ପୁସ୍ତକ ଜଣେ ଅଶିକ୍ଷିତଙ୍କୁ ଦେଇ କୁହାଯାଏ, "ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼"; ଏବଂ ସେ କହେ, "ମୁଁ ଶିକ୍ଷିତ ନୁହେଁ।" ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଯେହେତୁ ଏହି ଜନମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଓଠଦ୍ୱାରା ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ମୋଠାରୁ ଦୂରେ ସାରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଶିଖାଯାଇଛି; ତେଣୁ, ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଘଟଣା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକୀମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଲୁଚିଯିବ।" ହାୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରଭୁଠାରୁ ଗଭୀରରେ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରରେ ହୁଏ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "କିଏ ଆମକୁ ଦେଖୁଛି?" ଏବଂ "କିଏ ଆମକୁ ଜାଣୁଛି?" ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁକିଛିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେବା କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ମାଟିପରି ଗଣାଯିବ; କାରଣ ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ କି ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ କହିବ, "ସେ ମୋତେ ତିଆରି କରିନଥିଲେ"? କିମ୍ବା ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ କି ନିଜକୁ ଗଢ଼ିଥିବାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବ, "ତାଙ୍କର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା"? ଯିଶାୟ 29:7–16.

ଯିଶାୟାଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକା ହେଉଛି "ପ୍ରଭୁ ସେନାଧୀଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକାରେ ଉପଦ୍ରବର, ପଦଦଳନର, ଏବଂ ହତବୁଦ୍ଧିତାର ଦିନ, ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ାଇବାର, ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚିତ୍କାର କରିବାର।" ତେଣୁ ଯିଶାୟା ମଧ, ଯେପରି ଯୀଶୁ କରିଥିଲେ, ତୀବ୍ର ଭାବେ କାନ୍ଦନ କରନ୍ତି।

> "ଯୀଶୁଙ୍କ ର ଅଶ୍ରୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ଯନ୍ତ୍ର ଣାର ପୂର୍ବାଭାସରେ ଝରିନଥିଲା। ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗେଥସେମାନେ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଶୀଘ୍ରେ ଗଭୀର ଅନ୍ଧ କାରର ଭୟାବହତା ତାଙ୍କ ୁ ଆବୃତ କରିଦେବାକୁ ଥିଲା। ମେଷଦ୍ବ ାର ମଧ ଦୃଶ୍ୟ ମାନ ଥିଲା, ଯାହା ମାଧ ମରେ ଶତାବ୍ଦ ୀଧରି ବଳିଦାନାର୍ଥ ଅର୍ପିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ୁ ଆଣାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଦ୍ବ ାର ଶୀଘ୍ରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ ଖୋଲିବାକୁ ଥିଲା—ତାଙ୍କ ପାଇଁ, ସେହି ମହା ପ୍ର ତିରୂପ, ଯାହାଙ୍କ ବଳିଦାନଦିଗରେ ସମସ୍ତ ଏହି ଅର୍ପଣମାନେ ଜଗତର ପାପ ପାଇଁ ସୂଚନା କରୁଥିଲେ। ନିକଟରେ କାଲଭାରୀ ମଧ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ସମୀପସ୍ଥ ଯନ୍ତ୍ର ଣାର ମଞ୍ଚ ା ତଥାପି ଏହି ନିଷ୍ଠୁର ମୃତ୍ୟୁ ର ସ୍ମ ାରକଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧ ାରକ ଅଶ୍ରୁପାତ କରିନଥିଲେ, ନାହିଁ ଆତ୍ମ ାର ବେଦନାରେ କାତର ହୋଇ କ୍ର ନ୍ଦ ନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଶୋକ କୌଣସି ସ୍ବ ାର୍ଥପର ଶୋକ ନୁହେଁ। ନିଜ ଯନ୍ତ୍ର ଣାର ଚିନ୍ତ ା ସେହି ମହାନ, ଆତ୍ମ ବଳିଦାନୀ ପ୍ର ାଣକୁ ଭୀତ କରିପାରିନଥିଲା। ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା, ସେହିଥିଲା ଯିରୂଶାଲେମର ଦୃଶ୍ୟ —ସେହି ଯିରୂଶାଲେମ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରେ ମକୁ ଅବଜ୍ଞ ା କରିଥିଲା; ଯାହା ତାଙ୍କ ମହାଶକ୍ତ ିଶାଳୀ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କର୍ମଦ୍ବ ାରା ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ହେବାକୁ ମନା କରିଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ନେବାକୁ ଉଦ୍ୟ ତ ହେଉଥିଲା। ସେ ଦେଖିଥିଲେ, ନିଜ ଉଦ୍ଧ ାରକଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବାର ଦୋଷରେ ସେ କିପରି ଥିଲା; ଏବଂ ଯଦି ସେ ତାଙ୍କ ୁ ଗ୍ର ହଣ କରିଥାନ୍ତ ା—ସେହି ଏକମାତ୍ର ଜନଙ୍କ ୁ ଯିଏ

ତାହାର ଘାଉକୁ ସୁସ୍ଥ କରିପାରୁଥିଲେ—ତେବେ ସେ କିପରି ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା। ସେ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ; ସେ କିପରି ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବେ?”

“ଇସ୍ରାଏଲ ଏକ ବିଶେଷ କୃପାପ୍ରାପ୍ତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲା; ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ନିଜର ବାସସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ; ଏହା ‘ସ୍ଥାନଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଆନନ୍ଦ।’ ଗୀତସଂହିତା 48:2। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସହସ୍ରାଧିକ ବର୍ଷର ରକ୍ଷକସୁଲଭ ଯତ୍ନ ଓ କୋମଳ ପ୍ରେମର ଇତିହାସ, ଯେପରିକି ଜଣେ ପିତା ନିଜର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ବହନ କରେ, ସେଠାରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା। ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଗମ୍ଭୀର ସତର୍କବାଣୀ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲେ। ସେଠାରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଧୂପପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦୋଳାୟାଉଥିଲା, ଯେବେକି ଉପାସକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ଧୂପ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହୁଏଥିଲା। ସେଠାରେ ପଶୁମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତର ପ୍ରତୀକସ୍ୱରୂପ ଥିଲା। ସେଠାରେ ଯିହୋବା କୃପାସିଂହାସନର ଉପରେ ନିଜର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ସେଠାରେ ପୁରୋହିତମାନେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତୀକ ଓ ଆଚାର-ଉପାଚାରର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟ ବିଧାନ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ଚାଲିଆସୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହା ସବୁର ଅବସାନ ହେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା।”

“ଯୀଶୁ ନିଜ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ,—ଯେହି ହସ୍ତ ଏତେବେଳେ ରୋଗୀ ଓ ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲା,—ଏବଂ ତାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିନାଶର ସେହି ନଗର ଦିଗରେ ନଡ଼ାଇ, ଶୋକରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବାକ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ: ‘ହାୟ, ତୁମେ, ତୁମେ ମଧ, କମ୍ ସେ କମ୍ ଏହି ତୁମ ଦିନରେ, ଯାହା ତୁମର ଶାନ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ସେସବୁ ଯଦି ଜାଣିଥାନ୍ତୁ!—’ ଏଠି ଉଦ୍ଧାରକ ବିରମିଲେ, ଏବଂ ଯେରୁଶାଲେମ ଯଦି ଈଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଯେ ସହାୟତା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ,—ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଦାନ,—ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାହାର ଅବସ୍ଥା କେମିତି ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା, ସେ କଥା ଅକଥିତ ରଖିଲେ। ଯଦି ଯେରୁଶାଲେମ ସେହି କଥା ଜାଣିଥାନ୍ତା, ଯାହା ଜାଣିବା ତାହାର ବିଶେଷ ଅଧିକାର ଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗ ତାହା ପାଖକୁ ପଠାଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ମନୋଯୋଗରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ସମୃଦ୍ଧିର ଗୌରବରେ, ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଣୀ ଭାବେ, ଈଶ୍ୱରଦତ୍ତ ଶକ୍ତିର ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା। ତାହାର ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସସ୍ତ୍ରସଜ୍ଜିତ ସେନା ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହୁନଥାନ୍ତା, ତାହାର ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କୁ ରୋମୀୟ ପତାକାମାନେ ଫହାଡ଼ି ଉଠୁନଥାନ୍ତି। ଯେରୁଶାଲେମ ଯଦି ନିଜ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତା, ତାହେଲେ ଯେ ଗୌରବମୟ ଭାଗ୍ୟ ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦିତ କରିପାରୁଥାନ୍ତା, ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ୱରପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଦିତ ହେଲା। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ମାଧମରେ ସେ ତାହାର ଭୟଙ୍କର ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପ୍ରବଳ ମହାନଗରୀ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା। ତାହାର ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତିର ପରା ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତା। ସେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ଗୌରବମୟ କିରୀଟମଣି ହୋଇଥାନ୍ତା।”

“କିନ୍ତୁ ଯେରୁଶାଲେମ କେମିତି ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା, ସେହି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚିତ୍ରଟି ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଳିନ ହୋଇଯାଏ। ସେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ, ରୋମୀୟ ଜୋଆଳ ତଳେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପ୍ରସାଦ ବହନ କରି, ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳଦାୟକ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ, ସେ ଏବେ କେମିତି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି। ସେ ନିଜ ବିଳାପର ଭଙ୍ଗା ସୂତ୍ରକୁ ପୁଣି ଧରନ୍ତି: ‘କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୋର ଚକ୍ଷୁରୁ ଲୁଚାଇ ରହିଛି। କାରଣ ତୋର ଉପରେ ସେହି ଦିନ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ତୋର ଶତ୍ରୁମାନେ ତୋର ଚାରିପାଖରେ ପରିଖା ଖୋଦାଇବେ, ତୋତେ ଚାରିଦିଗରୁ ଘେରି ରଖିବେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ତୋତେ ଅବରୋଧ କରିବେ; ସେମାନେ ତୋତେ ଏବଂ ତୋର ଭିତରେ ଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୂମିସାତ କରିଦେବେ; ତୋର ମଧରେ ଗୋଟିଏ ପଥର ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଥର ରଖିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମେ ତୁମର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିଲୁ ନାହିଁ।’”

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଫରିଶୀୟ ଗର୍ବ, କପଟ, ଈର୍ଷ୍ୟା ଓ ଦୁଷ୍ଟତା ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା। ଯୀଶୁ ଜାଣୁଥିଲେ ସେହି ଭୟଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ, ଯାହା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ନଗରୀ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିବ। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯିରୁଶାଲେମ ସେନାବଳ ଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଛି, ଅବରୁଦ୍ଧ ନିବାସୀମାନେ ଅନାହାର ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଦିଗକୁ ଠେଲି ଦିଆଯାଉଛନ୍ତି, ମା’ମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମାତାପିତା ଓ ସନ୍ତାନମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କଠାରୁ ଖାଦ୍ୟର ଶେଷ ଗ୍ରାସଟି ଛିନିନେଉଛନ୍ତି, କ୍ଷୁଧାର କୁଟିଳ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ନେହ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି। ସେ

> ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ର ହଠତା, ଯାହା ତାଙ୍କ ର ଉଦ୍ଧ ାରକୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ କରିବାରେ ପ୍ର କାଶ ପାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ୁ ଆକ୍ର ମଣକାରୀ ସେନାବଳଙ୍କ ଅଧୀନତା ସ୍ୱ ୀକାର କରିବାକୁ ମଧ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରାଇବ। ସେ କାଲ ୍ଭରୀକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ୁ ଉଦ୍ଧ ତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ସେଠାରେ ଜଙ୍ଗ ଲର ବୃକ୍ଷ ମାନଙ୍କ ପରି ଘନଭାବରେ କ୍ରୁଶସମୂହ ସ୍ଥ ାପିତ ହୋଇଛି। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ଶାଗ୍ର ସ୍ତ ନିବାସୀମାନେ ଯନ୍ତ୍ର ଣାଚକ୍ର ରେ ଏବଂ କ୍ରୁଶବିଧାରେ ନିର୍ଯାତନା ଭୋଗ କରୁଛନ୍ତ ି, ସୁନ୍ଦ ର ପ୍ର ାସାଦମାନେ ଧ୍ୱ ଂସ ହେଉଛି, ମନ୍ଦ ିର ଭଙ୍ଗ ାବଶେଷରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହାର ବିଶାଳ ପ୍ର ାଚୀରମାନଙ୍କ ର ଗୋଟିଏ ପଥର ମଧ ଅନ୍ୟ ପଥର ଉପରେ ରହି ନାହିଁ, ଯେବେକି ନଗରୀକୁ ଜମିର ଖେତ ପରି ଚାଷ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଭୟାବହ ଦୃଶ୍ୟ କୁ ଚାହିଁ ଉଦ୍ଧ ାରକର୍ତ୍ତ ା ବେଦନାରେ ଅଶ୍ରୁପାତ କରିଥିବା ସ୍ୱ ାଭାବିକ ଥିଲା।”
>
> “ଯିରୁଶାଲେମ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନର ସନ୍ତାନ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେପରି ଜଣେ ସ୍ନେହଶୀଳ ପିତା ଭ୍ରଷ୍ଟପଥଗାମୀ ପୁଅ ପାଇଁ ବିଳାପ କରେ, ସେପରି ଯୀଶୁ ସେହି ପ୍ରିୟ ନଗରୀ ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲେ। ମୁଁ କିପରି ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବି? ମୁଁ କିପରି ତୁମକୁ ସର୍ବନାଶ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହେଉଥିବା ଦେଖିପାରିବି? ତୁମ ଅଧର୍ମର ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ କି ମୁଁ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ଦେବି? ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଏତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଯେ, ତାହା ସହ ତୁଳନା କଲେ ସମସ୍ତ ଲୋକମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏକ ସମଗ୍ର ଜାତି ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଦ୍ରୁତ ଅସ୍ତମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆକାଶରୁ ଦୃଶ୍ୟାନ୍ତର୍ଧାନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମର ଅନୁଗ୍ରହର ଦିନ ଶେଷ ହେବ। ଓଲିଭେଟର ଢାଲରେ ଯେତେବେଳେ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ରୁକିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ ଯିରୁଶାଲେମ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ହୋଇଯାଇନଥିଲା। ଦୟାର ଦୂତୀ ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ବିଚାରକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବା ପାଇଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସିଂହାସନରୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ନିଜ ପକ୍ଷ ମୁଡ଼ି ନେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେମମୟ ମହାନ ହୃଦୟ ତଥାପି ଯିରୁଶାଲେମ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଥିଲା, ସେହି ଯିରୁଶାଲେମ ପାଇଁ, ଯେଉଁଥି ତାଙ୍କର କୃପାକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଥିଲା, ତାଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀକୁ ଅବମାନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତରେ ନିଜ ହାତ ରଞ୍ଜିତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲା। ଯଦି ଯିରୁଶାଲେମ କେବଳ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତ ଦେର ହୋଇନଥିଲା। ଅସ୍ତମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ କିରଣ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିର, ମୀନାର ଓ ଶିଖର ଉପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାଇ ରହିଥିଲା, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଶୁଭ ଦୂତ କି ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦିଗକୁ ନେଇଯାଇ, ତାଙ୍କର ବିନାଶକୁ ନିବାରଣ କରିନଥାନ୍ତା? ସୁନ୍ଦର ତଥା ଅପବିତ୍ର ନଗରୀ, ଯେଉଁଥି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପାଥର ମାରିଥିଲା, ଯେଉଁଥି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥି ନିଜ ଅନୁତାପହୀନତାରେ ନିଜକୁ ଦାସତ୍ୱର ବେଡ଼ୀରେ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିଲା,—ତାହାର କୃପାର ଦିନ ପ୍ରାୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା!” Desire of Ages, 576–578.

ଯିରୁଶାଲେମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥର ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ “ଦ୍ୱାରରେ ସେନାବ୍ୟୂହ ରଚନା କଲେ।” ଏଲାମ ଓ କୀର ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ସଜାଇ ଦ୍ୱାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମର ଆବରଣକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରନ୍ତି। ଯିଶାୟାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ, ଦ୍ୱାରରେ ଥିବା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ “ଆବରଣ” ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ, ତାହା ହେଉଛି ମିଶରର ଛାୟା।

> ବିଦ୍ରୋହୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହାୟ, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋରୁ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଆବରଣରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଢାକନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାରୁ ନୁହେଁ, ଯେପରି ସେମାନେ ପାପ ଉପରେ ପାପ ଯୋଗ କରନ୍ତି। ଯେମାନେ ମିଶରକୁ ତଳକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଥେ ଚାଲନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋର ମୁଖରୁ ପଚାରିନାହାନ୍ତି; ଫିରାଉନଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ କରିବାକୁ, ଏବଂ ମିଶରର ଛାୟାରେ ଭରସା କରିବାକୁ! ଯିଶାୟ 30:1, 2.

ଯେରୁଶାଲେମର ଶତ୍ରୁମାନେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି ଯେ, ଶେବ୍ନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ମିଶର ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭରସା ରଖିଛନ୍ତି, ଏହି ଭାବି ଯେ ମିଶର ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ; କିନ୍ତୁ ହିଲ୍କିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଲିଆକୀମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ “ମିଶରର ଛାୟା” ଉପରେ ଭରସା କରୁନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଆବରଣରେ ଆବୃତ ହୋଇ “ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ଛାୟା” ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି।

> ଯିଏ ପରମୋଚ୍ଚଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରେ, ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଛାୟାତଳରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବି, ସେ ମୋର ଆଶ୍ରୟ ଓ ମୋର ଦୁର୍ଗ; ମୋର ଈଶ୍ୱର; ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବି। ଗୀତସଂହିତା 91:1, 2.

ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ।ର ସଙ୍କ ଟ ସମୟରେ, ହିଲ୍କ ିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିଆକୀମ୍ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଜ୍ଞ ।ନୀ କୁମାରୀମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଙ୍କ ଛାୟା ଉପରେ ଭରସା କରୁଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ଶେବ୍ ୍ନ। ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ମିଶରର ଛାୟା ଉପରେ ଭରସା କରୁଛନ୍ତ ି। "ଉନେ୍ ୍ନ।ଚିତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦ ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବସ୍ତ୍ର ହୀନ କରି ଦାସତ୍ୱ କୁ ନେଇଯିବା। ଦ୍ୱ ।ରପାଳିରେ ଥିବା ଶତ୍ରୁ ମାନେ ଚିହ୍ନ ି ପାରନ୍ତ ି ଯେ ଯେରୁଶାଲେମର ସୁରକ୍ଷ । ଅପସାରିତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହାପରେ ଶେବ୍ ୍ନ। ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ବଞ୍ଚ ।ଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟ । କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତ ି, କାରଣ ସେମାନେ "ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରର ଭଙ୍ଗ । ସ୍ଥ ।ନଗୁଡ଼ିକୁ" ଦେଖନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତ ି ଯେ ସେଠାରେ ଅନେକ ଭଙ୍ଗ । ସ୍ଥ ।ନ ଅଛି ଯାହା ଦ୍ୱ ।ରା ଶତ୍ରୁ ପ୍ର ବେଶ କରିପାରିବ। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ।ନ୍ତ ରେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଆତଙ୍କ ରେ ମୂର୍ଖମାନେ ସୁରକ୍ଷ ।ର ସନ୍ଧ ।ନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତ ି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ନାହିଁ।

ଶେବ୍ନା ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ବୋଲି "ବନର ଅସ୍ତ୍ରାଗାର" ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ବହୁତ ଦେର ହୋଇଯାଇଛି। ସେ ଯିରୁଶାଲେମର ଘରଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣନା କରୁଛି ଏବଂ ପ୍ରାଚୀରକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ବହୁତ ଦେର ହୋଇଯାଇଛି। ସେମାନେ ତଳ ପୋଖରୀର ଜଳକୁ ଏକତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁରାତନ ପୋଖରୀର ଜଳ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ବହୁତ ଦେର ହୋଇଯାଇଛି। ଜଳ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକ ହେବାରୁ, ଏହା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେମାନେ ନିରାଶାଭରା ଆତୁରତାରେ ତେଲକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ବହୁତ ଦେର ହୋଇଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସରେ ସେମାନେ ପୋଖରୀମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲେ, ଏବଂ ସେ ବହୁ ଆଗରୁ ସତ୍ୟର ସେହି "ପୋଖରୀ"ଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଗଲେ। ସେମାନେ ଭୁଲିଗଲେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଯୋଗାଇଥିବା ସେହି ଅନାଦି ଶିଳା ଥିଲେ। ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭିତ୍ତିମୂଳଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କରେ ଚାଲିବାକୁ ସେମାନେ ବାଛିଲେ ନାହିଁ।

> "ଶତ୍ରୁ ଆମର ଭାଇମାନଙ୍କ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ମନକୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ପ୍ରେରିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ତାହାର କୁତର୍କଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ସମୟର ବିପଦ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ମନକୁ ଦୂରେଇ ନେବା। ସେମାନେ ସେହି ଆଲୋକକୁ କିଛିମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଣିଥିଲେ। ସେମାନେ ଶିଖାନ୍ତି ଯେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ପାଇବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର ନୁହେଁ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ସର ସତ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଫଳ କରିଦେଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଅନୁଭବରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାନ୍ତି।"
>
> "'ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ପଥମାନଙ୍କରେ ଦାଣ୍ଡାଇ ରୁହ, ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାର, କେଉଁଟି ଭଲ ପଥ ତାହା ଜାଣ, ଏବଂ ସେହି ପଥରେ ଚାଲ।' ଯିରିମିୟ 6:16।"
>
> "ଆମ ଆସ୍ଥାର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ—ଯେଉଁଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ପତିତ କରାଯାଇଥିଲା—କେହି ଉଖଳି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରୁନ୍ତୁ। ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ଆମେ ଏହି ଭିତ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଆସୁଛୁ। ଲୋକେ ଏପରି ଧାରଣା କରିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ପଥ ଖୋଜି ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ଯାହା ପତିତ କରାଯାଇଛି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି ସେମାନେ ପତିତ କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମହା ମୋହ। ଯାହା ପତିତ କରାଯାଇଛି, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ପତିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"
>
> "ଅତୀତରେ ଅନେକେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସର ନିର୍ମାଣ ଓ ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ସ୍ଥାପନାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣ କେତେଦିନ ଟିକି ରହିଲା? ସେହି ଶୀଘ୍ର ଧସି ପଡ଼ିଲା, କାରଣ ତାହା ଶିଳା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା।"
>
> "ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା? ସେମାନଙ୍କୁ କି ଭ୍ରାନ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା, ଏବଂ ପରେ, ସମସ୍ତ କରି ସରିବା ପରେ, ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ଏହା କହିବାକୁ ପଡ଼ୁନଥିଲା କି: 'ଯେହି ଭିତ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ପତିତ ହୋଇଛି, ତାହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ପତିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ'? 1 Corinthians 3:11।"

“ଏହିପରି ଆମେ ଆମର ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଳଭାବେ ଧରି ରଖିବାକୁ ହେବ। ଶକ୍ତିର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଛି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କରି ଜଗତରୁ ବାହାର କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ଆଣିଛି। ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନି ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିବା ଓଠ ସହିତ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଦିବ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଘୋଷିତ ସତ୍ୟର ପ୍ରାମାଣିକତା ଉପରେ ନିଜ ମୋହର ଲାଗାଇଛି।” Testimonies, volume 8, 296, 297.

ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଯେ “ଦିନ”ରେ ଘଟେ, ସେହି “ଦିନ” ବାଇବେଲିୟ “ଦିନ” ଅଟେ, ଯାହାକୁ ଯିଶାୟ ଏପରି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ଦିନେ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର “କାନ୍ଦିବାକୁ, ବିଳାପ କରିବାକୁ, ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡାଇବାକୁ, ଏବଂ ଚଟ ପିନ୍ଧିବାକୁ” ଡାକ ଦେଇଥିଲେ।

ଏବଂ ଯିହୋବା ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନଟି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ ହେବ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ସମାବେଶ ହେବ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ଦୁଃଖିତ କରିବ, ଓ ଯିହୋବାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗ୍ନିଦଗ୍ଧ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ତୁମେ କୌଣସି କାମ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୋବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାର ଦିନ। କାରଣ ଯେକୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ସେହି ଦିନରେ ନିଜକୁ ଦୁଃଖିତ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଛେଦିତ ହେବ। ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ସେହି ଦିନରେ କୌଣସି କାମ କରିବ, ମୁଁ ସେହି ପ୍ରାଣୀକୁ ତାହାର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବି। ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କାମ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପିଢ଼ୀରେ, ତୁମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନରେ, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବିଧି ହେବ। ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମର ବିଶ୍ରାମବାର ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ଦୁଃଖିତ କରିବ; ମାସର ନବମ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟାରୁ, ସନ୍ଧ୍ୟାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କରିବ। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 23:26–32.

ଶେବ୍ନା ଏବଂ ହିଲ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିଆକୀମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଦିନଟି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ସେହିଦିନଟି ହେଉଛି ପ୍ରତିରୂପୀୟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ, ଯାହା 1844 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ଆବରଣ କରେ। ସେହି ସମୟକାଳରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ “ଦୁଃଖିତ” କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି, କିମ୍ବା ଯେପରି ଯିଶାୟ ଏହାକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରନ୍ତି, “କାନ୍ଦିବାକୁ, ଓ ବିଳାପ କରିବାକୁ, ଓ ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡାଇବାକୁ, ଓ ଚଟ ପିନ୍ଧିବାକୁ” ଡାକାଯାଇଛି।

“1844 ମସିହାରେ ଆମର ମହାନ ମହାଯାଜକ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ। ଧର୍ମିକ ମୃତମାନଙ୍କର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନାଧୀନ ହୋଇ ଆସୁଛି। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲାପରେ, ବିଚାର ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏହି ଗମ୍ଭୀର କ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ, କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ! ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ମାମଲା ସ୍ୱର୍ଗର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି। ଦେହରେ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିଚାରିତ ହେବାକୁ ଅଛୁ। ପ୍ରତିରୂପାତ୍ମକ ସେବାରେ, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ନମ୍ର କରିବାକୁ ଓ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଯାଉ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ମୋଛି ଦିଆଯାଉ। ଏହି ପ୍ରତିରୂପପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ଉପରସ୍ଥ ପବିତ୍ରାଳୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲା ଉପରେ ଅନ୍ତିମ, ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ତେବେ ଆମ ପାଖରୁ ଏଠାରୁ କମ କିଛି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ କି?”

“ଏହି ଭୟାନକ ଓ ଗମ୍ଭୀର ସମୟରେ ଆମର ଅବସ୍ଥା କ’ଣ? ହାୟ, କଳିସିଆରେ କିପରି ଗର୍ବ ପ୍ରବଳ ହେଉଛି, କିପରି କପଟ, କିପରି ପ୍ରବଞ୍ଚନା, ପୋଷାକପ୍ରେମ, ହାଲୁକାଚିତ୍ତତା ଓ ଆମୋଦ-ପ୍ରମୋଦ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି, କିପରି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାଭର ଆକାଙ୍କ୍ଷା! ଏହି ସମସ୍ତ ପାପ ମନକୁ ଆବୃତ କରିଦେଇଛି, ଯେପରି ନିତ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିବେଚନା କରାଯାଇନାହିଁ। ଆମେ କି ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ ନାହିଁ, ଯେପରି ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସରେ ଆମେ କେଉଁଠାରେ ଅଛୁ? ଆମେ କି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବୁ ନାହିଁ, ଯାହା ଏହି ସମୟରେ ଆମ ପାଇଁ ସାଧିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ବେଳେ ପାପୀମାନେ

> ଭାବେ ଆମେ କେଉଁ ସ୍ଥ ାନ ଅଧିକାର କରିବା ଉଚିତ? ଯଦି ଆମର ଆତ୍ମ ାର ପରିତ୍ର ାଣ ପ୍ର ତି କିଛିମାତ୍ର ମନୋଯୋଗ ଥାଏ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚ ିତ ପରିବର୍ତ୍ତ ନ କରିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ସତ୍ୟ ପଶ୍ଚ ାତ୍ତ ାପ ସହିତ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ଖୋଜିବାକୁ ହେବ; ଆମେ ଗଭୀର ଆତ୍ମ ିକ ଅନୁତାପ ସହ ଆମ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱ ୀକାର କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ମୋଚନ କରାଯାଉ।” Selected Messages, book 1, 124, 125.

> ଏବଂ ସେହି ଦିନ ସେନାମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କାନ୍ଦିବାକୁ, ବିଳାପ କରିବାକୁ, ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡାଇବାକୁ, ଓ ଟାଟି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାକୁ ଡାକିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ, ବଳଦ ହତ୍ୟା କରିବା, ମେଷ ମାରିବା, ମାଂସ ଖାଇବା, ଓ ଦାଖରସ ପିଇବା ଚାଲିଛି; “ଆସ, ଆମେ ଖାଉ ଓ ପିଉ; କାରଣ ଆସନ୍ତାକାଲି ଆମେ ମରିଯିବୁ।” ଯିଶାୟ 22:12, 13.

ପ୍ରଭୁ ଶେବ୍ନାଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ କ୍ଳେଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଡାକିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଖାଇବା, ପିଇବା ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରି ଚାଲିବାକୁ ବାଛିଲେ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ “କାନରେ” “ପ୍ରକାଶ” କଲେ ଯେ ଶେବ୍ନାଙ୍କର ପାପ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ ନାହିଁ। “ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ” ବୋଲି ଯେ ଶବ୍ଦଟି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଶବ୍ଦଟି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକରେ “ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ” ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ଏହି ପାପ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଏବେ ଯିଶାୟ ହିଲ୍କିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିୟାକୀମ (ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ) ସହିତ ଶେବ୍ନାଙ୍କର (ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ) ସମ୍ପର୍କକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି।

ଶେବ୍ନା “ଭଣ୍ଡାରୀ” ଥିଲା, ଯେପରି ଯିହୁଦା ଥିଲା। ଏବଂ ନେହେମିୟାଙ୍କ ଦିନରେ ତୋବିୟା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟର ଏକ କକ୍ଷରେ (ଭଣ୍ଡାରଗୃହରେ), ଯେଉଁଠାରେ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକ ରଖିବାକୁ ଥିଲା, ବାସ କରୁଥିଲା। ଯେବେ ନେହେମିୟା ମନ୍ଦିରକୁ ପବିତ୍ର କଲେ, ସେ ତୋବିୟାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ। ଶେବ୍ନାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବାକୁ ଅଛି। ଉଭୟେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ବାନ୍ତି କରି ବାହାର କରାଯିବାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

> “ଇସ୍ରାଏଲ୍ ପ୍ରତି ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ଓ ମୋଆବୀୟମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୟତା ଓ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତାର କାରଣରୁ, ଈଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଭାରୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବହିଷ୍କୃତ ରହିବେ। ଦେଖନ୍ତୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 23:3–6। ଏହି ବାକ୍ୟର ପ୍ରତି ଅବାଧ ହୋଇ, ମହାଯାଜକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର କକ୍ଷରେ ସଞ୍ଚିତ ଅର୍ପଣଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲେ, ଯେପରି ସେହି ନିଷିଦ୍ଧ ଜାତିର ଏହି ପ୍ରତିନିଧି ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ କରାଯାଉ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟର ଏହି ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଏପରି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବାଠାରୁ ଅଧିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବମାନନା ଆଉ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରୁନଥାନ୍ତା।”

> “ପର୍ସିଆରୁ ଫେରିଆସିବା ପରେ, ନେହେମିୟା ଏହି ଦୁଷ୍ସାହସିକ ଅପବିତ୍ରତା ବିଷୟରେ ଜାଣିଲେ ଏବଂ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ‘ଏହାରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲି,’ ସେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି; ‘ଏହି କାରଣରୁ ମୁଁ ତୋବିୟାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଘରୋଇ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେହି କୋଠାରୁ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲି। ପରେ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି କୋଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ; ଏବଂ ସେଠାକୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ, ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ଧୂପକୁ ଆଣିଲି।’”

> “କେବଳ ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା ନୁହେଁ, ବରଂ ଅର୍ପଣଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା। ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଦାର ଦାନଶୀଳତାକୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଥିଲା। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ଉତ୍କଟତା ହରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଦଶମାଂଶ ଦେବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା; ଗାୟକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏବଂ ମନ୍ଦିର-ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟମାନେ, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସହାୟତା ନ ପାଇବାରୁ, ଅନ୍ୟତ୍ର ଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ।” Prophets and Kings, 670.

ଶେବ୍ନା, ଯୁଦାସ ଓ ତୋବିୟା—ଏହି ସମସ୍ତେ ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> ସେନାମଣ୍ଡ ଳୀର ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ର ଏହିପରି କହନ୍ତ ି, ଯାଅ, ଏହି ଭଣ୍ଡ ାରୀ ପାଖକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୃହର ଅଧିକାରୀ ଶେବ୍ନ ାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହ, ଏଠାରେ ତୋର କ’ଣ ଅଛି? ଏବଂ ଏଠାରେ ତୋର କିଏ ଅଛି, ଯେ ତୁ ନିଜ ପାଇଁ

ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ସମାଧି କାଟି ନେଇଛୁ, ସେହିପରି ଯେପରି କେହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ପାଇଁ ସମାଧି କାଟେ, ଏବଂ ଶିଳାମଧ୍ୟରେ ନିଜ ପାଇଁ ନିବାସସ୍ଥାନ ଖୋଦାଇ ନେଏ? ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ତୋତେ ବଳପୂର୍ବକ ବନ୍ଦୀକରଣରେ ଦୂରକୁ ନେଇଯିବେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୋତେ ଆବୃତ କରିଦେବେ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୋତେ ଜୋରକରି ଘୁରାଇ ଏକ ବଡ଼ ଦେଶକୁ ବଲ୍ଲ ପରି ଛାଡ଼ିଦେବେ; ସେଠି ତୁ ମରିଯିବୁ, ଏବଂ ସେଠି ତୋର ଗୌରବର ରଥମାନେ ତୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଲଜ୍ଜା ହେବ। ଆଉ ମୁଁ ତୋତେ ତୋର ପଦରୁ ହଟାଇଦେବି, ଏବଂ ତୋର ଅବସ୍ଥାନରୁ ସେ ତୋତେ ତଳକୁ ଖସାଇଦେବ। ଯିଶାୟ 22:15–19.

ଉତ୍ତରର ରାଜା ଯେପରିକି ଯେରୁଶାଲେମଙ୍କ ଦିଗକୁ ଆସୁଛି, ସେପରି ଏହା ସ୍ମରଣରେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ତାହାର ଆଗମନ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ଆଗମନ ଥିଲା, ଯାହା ଆସୁଥିବା କଥା ଯେରୁଶାଲେମର ନାଗରିକମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ। ଏହି କଥାହିଁ ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ କୋଡ଼ିଏରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଆସୀରୀୟ ସେନାପତି ତର୍ତ୍ତାନ୍ ମିଶରରେ ଆଶ୍ଦୋଦକୁ ଜୟ କଲା। ସେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ କ'ଣ ଆସୁଛି, ଏବଂ ଶେବ୍ନା ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ଆଡମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧି ତିଆରି କରିବାରେ ନିଜ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲା। ପୁରାତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ମାନେ ଶେବ୍ନାର ସମାଧି ଖୋଜି ପାଇଲେ ଏବଂ ସମାଧିର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାର ଉପରେ ଥିବା ଲିଖିତ ଉକ୍ତିକୁ ସେଠାରୁ ଅପସାରଣ କଲେ, ଏବଂ ସେହିଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ବ୍ରିଟିଶ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଅଛି। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଭାବରେ, ଯେତେବେଳେ ଶେବ୍ନାକୁ ପଦଚ୍ୟୁତ କରାଗଲା ଏବଂ ହିଲ୍କିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲ୍ୟାକୀମ୍ ଶେବ୍ନାର ନେତୃତ୍ୱ ପଦବୀ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ହିଲ୍କିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲ୍ୟାକୀମ୍ ଏକ ରାଜକୀୟ ମୁହର ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ଅଧିକୃତ ଦଲିଲପତ୍ରରେ ନିଜ ନାମ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରୁଥିଲେ। ସେହି ମୁହରଟି ମଧ୍ୟ ପୁରାତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖୋଜି ପାଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡର ସେହି ଏକେ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଅଛି। ଶେବ୍ନା ସେହି ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ତାହାର ସମାଧିଦ୍ୱାରା, ମୃତ୍ୟୁର ଚିହ୍ନରୂପେ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି; ଏବଂ ହିଲ୍କିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲ୍ୟାକୀମ୍ ଜୀବନର ମୁହରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସହିତ ସେହି ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଅଛନ୍ତି।

ଉତ୍ତରଦିଗର ରାଜା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତର୍କବାଣୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ଶେବ୍ନା ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାନ୍ତି କରି ବାହାର କରାଗଲା; ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଲାଓଦିକିୟାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀରେ "ବାନ୍ତି କରି ବାହାର କରିବି" ବୋଲି ଯେ ଶବ୍ଦଟି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ବାନ୍ତି। ନେହେମିୟଙ୍କ ସହିତ ସେ ତୋବିୟା ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଏବଂ ଶେବ୍ନାଙ୍କ ସହିତ ସେ ତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଗୋଟିଏ ବଲ୍ଲ ପରି ଦୂରଦେଶକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। ଶେବ୍ନା ହେଉଛନ୍ତି ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶବପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି—ଅର୍ଥାତ ପଶୁର ଚିହ୍ନ; ଏବଂ ହିଲ୍କିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିୟାକୀମ ହେଉଛନ୍ତି ଫିଲାଦେଲ୍ଫିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହରକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।

ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ମୁଁ ମୋର ଦାସ ହିଲ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକୀମଙ୍କୁ ଡାକିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇବି, ତୁମର କଟିବନ୍ଧନୀଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ କରିବି, ଏବଂ ତୁମର ଶାସନଭାର ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି; ଏବଂ ସେ ଯିରୂଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଯିହୁଦା-ଗୃହ ପାଇଁ ଜଣେ ପିତା ହେବେ। ଯିଶାୟ 22:20, 21.

ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟର ଗହମ ଓ ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସ ପୃଥକ କରାଯାଏ, ଏବଂ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତୃତ୍ୱ ହିଲ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିଆକୀମଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ; ଏବଂ ତାହାପରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ ସ୍ଫୀତ ହେଉଥିବାବେଳେ, ପ୍ରଭୁ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରନ୍ତି। ମୁଁ ସମ୍ଭବତଃ "ହିଲ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର" ବାକ୍ୟାଂଶଟି ସମ୍ମିଳିତ କରି କିଛି ଅଧିକ ପୁନରୁକ୍ତି କରିଥାଇପାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ସରଳଭାବେ କେବଳ ଏଲିଆକୀମ ବୋଲି କହିପାରୁଥାଏ। କିନ୍ତୁ ପିତା ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏକସାଥିରେ ସାତ ଶେଷ ମହାମାରୀ ପୂର୍ବରୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଏଲିୟାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥମ (ପିତା) ଏବଂ ଶେଷ (ପୁତ୍ର) କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ପିତାମାନେ ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତୀକତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶର ଶେଷ ପ୍ରହେଳିକାମାନଙ୍କୁ ଅବଦାନ ଦେଏ। ହିଲ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିଆକୀମଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହର ଚାବି ତାଙ୍କର କନ୍ଧ ଉପରେ ରଖିବେ।

“ଦାଉଦଙ୍କ ଘର” ହେଉଛି ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ବିଷୟକ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶ, ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ ବିଦ୍ରେ ାହୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ର ଶେଷ ସାକ୍ଷ ାତ୍ ାରରେ ଉଲ୍ଲେ ଖ କରିଥିଲେ। ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କକୁ ସେ ଏହିଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି। ଦାଉଦଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଚାବି ଥିଲା; ଏବଂ ଯଦି ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟ ବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ଚାବିକୁ ଉଲ୍ଲେ ଖ କରୁଥିବା ଶାସ୍ତ୍ର ର ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥ ାନ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ମଣ୍ଡ ଳୀଙ୍କ ପ୍ର ତି ସନ୍ଦେ ଶରେ ଅଛି।

> ମୁଁ ଦାଉଦଙ୍କ ଘରର ଚାବି ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ରଖିବି; ସେ ଖୋଲିବେ, ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ସେ ବନ୍ଦ କରିବେ, ଏବଂ କେହି ଖୋଲିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 22:22।

> ଫିଲାଦେଲଫିଆର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯିଏ ପବିତ୍ର, ଯିଏ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଚାବି ଅଛି, ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତି ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ କେହି ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ, ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୋର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଜାଣେ: ଦେଖ, ମୁଁ ତୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ରଖିଛି, ଏବଂ କେହି ତାହା ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୋର ଅଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଅଛି, ତଥାପି ତୁମେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛ ଏବଂ ମୋର ନାମ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାଁ। ଦେଖ, ଯେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯିହୂଦୀ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି—ଶୟତାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହର ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏପରି କରିବି ଯେ ସେମାନେ ଆସି ତୋର ପାଦତଳେ ନମସ୍କାର କରିବେ, ଏବଂ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ତୋତେ ପ୍ରେମ କରିଛି। ତୁମେ ମୋର ଧୈର୍ଯ୍ୟର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଥିବାରୁ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୋତେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ଘଣ୍ଟାରୁ ରକ୍ଷା କରିବି, ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଉପରେ ଆସିବ। ଦେଖ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି: ତୋର ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖ, ଯେପରି କେହି ତୋର ମୁକୁଟ ନେଇନ ପାରେ। ଯେ ଜୟ କରେ, ତାକୁ ମୁଁ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ କରିବି, ଏବଂ ସେ ଆଉ କେବେ ବାହାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଉପରେ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ, ଏବଂ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନଗରର ନାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନୂତନ ଯେରୁଶାଲେମର ନାମ, ଯାହା ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରେ, ଲେଖିବି; ଏବଂ ମୋର ନୂତନ ନାମ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଉପରେ ଲେଖିବି। ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ, ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩:୭–୧୨।

ଏଲିଆକିମ ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ଥିବା ଜଣେ ଫିଲାଦେଲଫିୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ତାରିଖରେ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଖୋଲିଥାଏ। ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଦ୍ୱାରକୁ ଖୋଲିଥିବା ଆମର ମହାଯାଜକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଲ୍କିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିଆକିମଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ଚାବି ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ “ସେ ଖୋଲିବ।” ଆମେ ଏହି ଲେଖାର ଆରମ୍ଭରେ ମୁଁ ଯେ ବିଷୟଟି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲି, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛୁ।

ଯିଶାୟାରେ ଆମେ “ଭାର” ଶବ୍ଦଟି ଅଠାର ଥର ପାଉଛୁ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଅଠାର ଥର ମଧ୍ୟରୁ ସାତ ଥର ଏହା କାନ୍ଧ ଉପରେ ବୋହି ନିଆଯାଉଥିବା କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ଏଗାର ଥର ଏହା ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି ଅଠାର ଥର ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ସ୍ଥାନରେ, ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦଟି ସେହି ସମୟରେ କାନ୍ଧ ଉପରେ ବୋହି ନିଆଯାଉଥିବା ଭାରକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି।

ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକାର କାହାଣୀ ଏପରି ଏକ ବିନାଶବାର୍ତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯାହା ଯିରୁଶାଲେମରେ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତା ପିତା ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହିଟି ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବା ସହିତ ଏବଂ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଖୋଲିଯିବା ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ୱିଲିଆମ ମିଲରଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା “ଭାର”, ଯାହାକି ସେ ବିଶ୍ୱକୁ ବହନ କରିନେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା—ଏକ ବିନାଶବାଣୀମୂଳକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାର ଆଗମନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

“ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହର ଚାବିକୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ରଖିବି,” ଏବଂ ଏହା କହେ, “ସେହି ଦିନରେ,” “ଯେ କିଲ୍ଲଟି ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଗାଡ଼ାଯାଇଛି, ସେହିଟି କାଢ଼ି ଦିଆଯିବ, କାଟି ଫେଲାଯିବ, ଏବଂ ପଡ଼ିଯିବ; ଏବଂ ଯେ ଭାର ତାହା ଉପରେ ଥିଲା, ତାହା ଛିନ୍ନ କରାଯିବ।”

ଏଠାରେ “ଭାର” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦ ଟି ହେଉଛି ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦ ; କିନ୍ତୁ ଏହି ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଇସାୟା ଯେଉଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ କୁ କାନ୍ଧ ରେ ବୋହିବା ଜିନିଷର ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରନ୍ତି, ସେହି ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ। ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ପାଇଁ ଶବ୍ଦ ଭାବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ହିଲ୍କ ିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିୟାକୀମଙ୍କ କାନ୍ଧ ରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି ରଖାଯିବ, ଏବଂ ଯେ ଭାର ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ରେ ଅଛି, ସେହିଟା ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଅଟେ। ଏହା ଶବ୍ଦ ବ୍ୟ ବହାରର ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଗଭୀର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ!

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ବାଇବେଲ୍ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଚାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି।

> “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ଏକ ଚାବି ସଂଯୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହା ଆମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଓ ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ସେହି ମୂଲ୍ୟବାନ ପେଟିକାକୁ ଖୋଲିଦେଏ। ମୁଁ ଆଲୋକର ପ୍ରତ୍ୟେକ କିରଣ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ଅନୁଭବ କରେ। ଭବିଷ୍ୟତରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରହସ୍ୟମୟ ଥିବା ଅନୁଭବଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେବ। କିଛି ଅନୁଭବକୁ ଆମେ କଦାଚିତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝିପାରିବୁ ନାହିଁ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମରଣଶୀଳ ଅମରତ୍ୱକୁ ପରିଧାନ ନ କରିବ।” Manuscript Releases, volume 17, 261.

ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଲରଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଉକ୍ତି ଏପରି କହେ।

> “ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟ ଦଶ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବା ଏବଂ ଛଅ ଇଞ୍ଚ ଚତୁର୍ଭୁଜ ଆକାରର, ଅତ୍ୟନ୍ତ କଳାତ୍ମକ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ଏକ ଛୋଟ ପେଟିକା ମୋ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ, ଯାହା ଆବନୁସ କାଠ ଏବଂ ମୋତିର ସୁକୌଶଳ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଡ଼ାଯୋଗେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା। ସେହି ପେଟିକା ସହିତ ଗୋଟିଏ ଚାବି ଲାଗିଥିଲା। ମୁଁ ତକ୍ଷଣାତ୍ ସେହି ଚାବିଟି ନେଇ ପେଟିକାଟି ଖୋଲିଲି; ତେବେ ମୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିସ୍ମୟରେ, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେହିଟି ସବୁ ପ୍ରକାର ଓ ସବୁ ଆକାରର ରତ୍ନ, ହୀରା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିମାଣ ଓ ମୂଲ୍ୟର ସୁନା ଓ ରୂପାର ମୁଦ୍ରାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପେଟିକାରେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବିନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା; ଏବଂ ଏପରି ବିନ୍ୟାସିତ ହୋଇ ସେମାନେ ଏମିତି ଏକ ଆଲୋକ ଓ ମହିମା ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ମାତ୍ର ସମତୁଲ୍ୟ ହୋଇପାରେ।” Early Writings, 81.

ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ James Whiteଙ୍କ ପାଦଟୀକାମାନଙ୍କରେ ସେ ଏହି ଚାବି ବିଷୟରେ ଏପରି କହନ୍ତି।

> “‘ଚାବି ଲାଗିଥିଲା’ ବୋଲି ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବଚନକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ତାଙ୍କ ପଦ୍ଧତି—ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ସହିତ ତୁଳନା କରିବା—ବାଇବେଲ୍ ନିଜେ ନିଜର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର। ଏହି ଚାବି ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାତା ମିଲର ‘ପେଟିକା,’ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗତଙ୍କ ପାଇଁ ଆଗମନର ମହାସତ୍ୟକୁ, ଖୋଲିଥିଲେ।” ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍।

ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟୀକା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବନା ମଧ ଲେଖିଥିଲେ। ଏହା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ମିଲର ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ 1847 ମସିହାରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମହା ନିରାଶା ପରେ କମ୍ ସେ କମ୍ ଦୁଇ ବର୍ଷ ବିତିଯାଇଥିବା ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବରୁ ଏକତ୍ରିତ ଥିବା ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିଲେ। ମିଲର ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ପୃଥକ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ “ଚାରିଦିଗରେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା” “ଛୋଟ ପାଳ” ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ନିରାଶାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରୁଥିଲେ। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି କହିଥିଲା, ଏବଂ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହା ବିଷୟରେ ଟୀକା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ମଧ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ। ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବନା ଲେଖିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ କିଛି ପାଦଟୀକା ଯୋଡ଼ିଥିଲେ। ଯେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନାର ପ୍ରାପ୍ୟତା ଆବଶ୍ୟକ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବନା, ସ୍ୱପ୍ନ, ଏବଂ ପାଦଟୀକାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଲେଖାର ଶେଷରେ ଦିଆଯିବ।

ଯିଶାୟା ବାଇଶ ଅଧ ାୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷର ଏକ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ଅଟେ। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ଏକ ବିଚ୍ଛେ ଦ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଘଟିବ, ଯାହା ୨୨ ଅକେ ୍ଟାବର ୧୮୪୪ ରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟିବ। ଉଭୟ ପରିସ୍ଥ ିତିରେ, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ଘଟିଥିବା ଏହି ବିଚ୍ଛେ ଦ ଦଶ କନ୍ୟ ାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ର ପୂରଣ ଅଟେ। ସିଷ୍ଟ ର ହ ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାଇଥାନ୍ତ ି ଯେ ମୂର୍ଖ କନ୍ୟ ାମାନେ ଲାଓଡିସିୟାନମାନେ ଅଟନ୍ତ ି। ଶେବ ୍ନା ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ ୍ମର ଆରମ୍ଭ

ଓ ଶେଷରେ ଲାଓଡିସିୟାନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ହିଜ୍କିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିଆକୀମ ଫିଲାଡେଲଫିୟାନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

କିନ୍ତୁ ହିଜ୍କିୟା ମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ "ସେ ଯିରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଗୃହ ପାଇଁ ପିତା ହେବେ।" ଉଇଲିୟମ ମିଲ୍ଲରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ "ପିତା ମିଲ୍ଲର" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା। ମିଲ୍ଲରଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ "ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି" ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି।"

ବକ୍ସଟି ବାଇବେଲ ଥିବାରୁ, ସେ "ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି"କୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସେ ବ୍ୟବହୃତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ, (ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି) ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ବିନାଶ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ("ଭାର") ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ "ଦୃଢ଼ ସ୍ଥାନରେ ଗାଡ଼ିଦିଆ କିଳ" ପରି ଟଙ୍ଗାଯାଇଥିଲା। ସେହି "କିଳ" ହେଉଛି ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖ। "କିଳ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ପିନ, ଏକ କିଳ କିମ୍ବା ଏକ ଖୁଟି, ଯାହା ଏକ ପଥଚିହ୍ନକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି "ଭାର," ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କିଳ ଉପରେ ଟଙ୍ଗାଯାଇଥିବା ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଉପସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେତେବେଳେ ବିନାଶ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ହଟାଯାଇଥିଲା, କାଟି ନମାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ଖସିପଡ଼ିଲା। ଏହା ହଟାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ତତ୍କାଳୀନ ସମୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଭୂତକାଳୀନ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି କିଳକୁ ତାହାପରେ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ବିନାଶର ଆଉ ଏକ "ଭାର" ତାହା ଉପରେ ଟଙ୍ଗାଯିବ।

ମିଲରଙ୍କ ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ "ଦାଉଦଙ୍କର ଚାବି" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ କିଳ ରଖିବ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହର ସମସ୍ତ ମହିମାକୁ ଧାରଣ କରିରହିବ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ "ମହିମା" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭାର। ଗୋଟିଏ ଗୃହର ଭାରକୁ ଯାହା ଧାରଣ କରେ, ସେହି ହେଉଛି ଗୃହର ଭିତ୍ତି। ମିଲରଙ୍କର ଭିତ୍ତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ "ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଉତ୍ପତ୍ତି" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ସମସ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ଆଲୋକର ଭାରକୁ ଧାରଣ କରେ। ଏହା ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପାତ୍ରପାତ୍ରୀର ଭାରକୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରେ। ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗୌରବମୟ ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ହିଜ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଲିୟାକିମ ଫିଲାଦେଲ୍ଫିୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। "ଏଲିୟାକିମ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉତ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ଈଶ୍ୱର; କାରଣ, ଯିରୁଶାଲେମର ପିତା ଏଲିୟାକିମ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭ ଉତ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେ ହିଜ୍କିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯାହାର ନାମ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଦ୍ୱିତୀୟଟିର ଅର୍ଥ "ଈଶ୍ୱର" ଏବଂ ପ୍ରଥମଟିର ଅର୍ଥ "ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ" — ଯେପରି କଥା କହିବାର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ। ହିଜ୍କିୟା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କିମ୍ବା ସ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ଥାପନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ। ଶେଷକାଳରେ ଏକ ଚାବି ମଧ୍ୟ ଥିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ଚାବି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ଆମ ଦିନର "ଚାବି" ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ ଉପରେ, ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ କିମ୍ବା ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଆଲଫା ଓମେଗା ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ନିଶ୍ଚୟ ମିଲରଙ୍କ ଜଣେ ପୁତ୍ର ଥିବାକୁ ହେବ। ତେଣୁ ପିତା ଭାବେ ମିଲର ହିଜ୍କିୟା—ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ—ହୋଇଯାନ୍ତି, ଏବଂ ମିଲରଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ଏଲିଆକୀମ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉଠାଇବାର ପରମେଶ୍ୱର। ପିତା ମିଲର ମନ୍ଦିରକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ଏବଂ ମିଲରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି କେବେ ଲାଓଦିକୀୟା ଓ ଫିଲାଦେଲଫିୟା ପୃଥକ୍ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଫିଲାଦେଲଫିୟାବାସୀମାନେ ଏକ ପତାକା ସ୍ୱରୂପେ ଉଠାଇ ଦିଆଯାନ୍ତି। ନିଶ୍ଚୟ ଗାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ କିଳ ଥିବାକୁ ହେବ, କିନ୍ତୁ ମିଲରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ

ନୁହେଁ, ବରଂ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରେ। ସେହି କିଳ ଓ ତାହାର ଉପରେ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭାର ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତର ବାଉ ୍ାର ଶେଷରେ କାଟି ଦିଆଯିବ, ଯେପରି ତାହା ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତର ବାଉ ୍ାର ଶେଷରେ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହେବେ ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ର ହକାଳ ଶେଷ ହେବ, ସେତେବେଳେ ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଅତୀତକାଳୀନ, ଅପସାରିତ, କାଟି ଦିଆଯାଇଥିବା ଏବଂ ପତିତ ହୋଇଥିବ।

1844 ମସିହାରେ ସମୟ ବିତିଯାଇବା ପରେ ଯେ ବିଭାଜନ କିମ୍ବା ଛିଦ୍ରଭିତ୍ତିତା ଘଟିଥିଲା, ସେହିଟି ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ଯିଶାୟା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟକାଳରେ ଘଟୁଥିବା ଲାଓଡିସୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କରୁ ଫିଲାଦେଲ୍ଫିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବିଭାଜନକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କର ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟେ।

> ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଆମେନ୍, ସେହି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ—ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣେଁ, ଯେ ତୁମେ ନ ଶୀତଳ, ନ ଉଷ୍ଣ; ତୁମେ ଯଦି ଶୀତଳ କିମ୍ବା ଉଷ୍ଣ ହେଉଥାନ୍ତ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାନ୍ତି। ଏହିପରି, ତୁମେ କୁସୁମଗରମ ଅଛ, ଏବଂ ନ ଶୀତଳ, ନ ଉଷ୍ଣ; ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦେବି। କାରଣ ତୁମେ କହୁଛ, ମୁଁ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବଢ଼ିଛି, ଏବଂ ମୋର କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; ତଥାପି ତୁମେ ଜାଣୁନାହାଁ ଯେ ତୁମେ ଦୟାଜନକ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ, ଓ ନଗ୍ନ। ମୁଁ ତୁମକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯେ ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସୁନା ମୋ ପାଖରୁ କିଣ, ଯେଣୁ ତୁମେ ଧନୀ ହେବ; ଏବଂ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର, ଯେଣୁ ତୁମେ ପରିଧାନ କରିପାରିବ, ଏବଂ ତୁମର ନଗ୍ନତାର ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶ ନ ପାଉ; ଏବଂ ତୁମ ଆଖିରେ ଆଖିମଲମ ଲଗାଅ, ଯେଣୁ ତୁମେ ଦେଖିପାରିବ। ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରେମ କରେଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ତିରସ୍କାର କରେଁ ଓ ଶାସନ କରେଁ; ଅତଏବ ଉତ୍ସାହୀ ହୁଅ, ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କର। ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଠକ୍‌ଠକ୍ କରୁଛି; ଯଦି କେହି ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବି, ଏବଂ ସେ ମୋ ସହିତ। ଯେ ଜୟୀ ହୁଏ, ତାକୁ ମୁଁ ମୋର ସିଂହାସନରେ ମୋ ସହିତ ବସିବାକୁ ଦେବି, ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜୟୀ ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋର ପିତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବସିଛି। ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ, ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:7–22।

ସ୍ୱପ୍ନର ପରିଚୟ ପରେ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ପରେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନଟିକୁ ପାଦଟୀକା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରିଛନ୍ତି। ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ଆମେ ପୁନଃପୁନି ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଏମିତି ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶ କରିଆସିଛୁ ଯାହା ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଭିନ୍ନ। ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ମୂଳ ଆଭିଗମ, ଯାହା ଆମେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାରୁ ଭିନ୍ନ, ସେହି ଯେ ସେ "ମଣିମାଣିକ୍ୟ"କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମର ବୁଝାମଣା ହେଉଛି ଯେ ସେହି ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ। ଏଠାରେ କୌଣସି ବିରୋଧାଭାସ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଣେ ମଣିଷ ନିଜେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳନ କରେ, ଏବଂ ମହା ନିରାଶା ପରେ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଛିତରିଯିବା, ରବିବାର ନିୟମର ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଛିତରିଯିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଷୟ ଭବିଷ୍ୟତ୍ର ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ରହିଲା।

ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ପାଇଁ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବନା

> "ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ୱପ୍ନଟି ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ Advent Herald ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଏହା ଆମର ଗତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ-ଅନୁଭବକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଛିତରା-ବିଛିତରା ମଣ୍ଡଳୀର ଉପକାର ପାଇଁ ଦେବତା ଏହି ସ୍ୱପ୍ନଟି ଦେଇଥିଲେ।"
>
> "ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ନିକଟେ ଆସୁଥିବାର ଚିହ୍ନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ, ଈଶ୍ୱ ର ସ୍ୱ ପ୍ନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥ ାନ ଦେଇଛନ୍ତି। ଯୋଏଲ 2:28–31; ପ୍ରେ ରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ 2:17–20 ଦେଖନ୍ତୁ । ସ୍ୱ ପ୍ନ ତିନି ପ୍ର କାରରେ ଆସିପାରେ; ପ୍ର ଥମତଃ, 'ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ର ଭିଡ଼ ମାଧ୍ୟ ମରେ।' ଉପଦେଶକ 5:3 ଦେଖନ୍ତୁ । ଦ୍ୱ ିତୀୟତଃ, ଯେମାନେ ଶୈତାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମ ା ଓ ପ୍ର ତାରଣାର ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ର ଭାବ ଦ୍ୱ ାରା ସ୍ୱ ପ୍ନ ଦେଖିପାରନ୍ତି। ଦ୍ୱ ିତୀୟ ବିବରଣ 8:1–5; ଯିରେମିୟ 23:25–28; 27:9; 29:8; ଜଖରିୟ 10:2; ଯିହୁଦା 8 ଦେଖନ୍ତୁ । ଏବଂ ତୃତୀୟତଃ, ଈଶ୍ୱ ର ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୂତମାନଙ୍କ ର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱ ାରା ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ମାଧ୍ୟ ମରେ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱ ପ୍ନ ଦ୍ୱ ାରା କମ୍

ବେଶି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ସତ୍ୟର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ଦିଅନ୍ତି, ସେଥିକେ ଜାଣିପାରିବେ; ଏବଂ ସେମିତି ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହୋଇ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ।"

"ସେ କହିଲେ, ଏବେ ମୋର କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣ; ତୁମମଧ୍ୟରେ ଯଦି କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥାଏ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦର୍ଶନରେ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇବି, ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାହାଙ୍କ ସହ କଥା କହିବି। ଗଣନା 12:5।"

"ଯାକୋବ କହିଲେ, 'ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ମୋତେ ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ।'" ଉତ୍ପତ୍ତି 31:2। "'ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ରାତ୍ରିରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସିରିୟ ଲାବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ।'" ଉତ୍ପତ୍ତି 31:24। ଉତ୍ପତ୍ତି 37:5–9 ରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଏବଂ ପରେ ମିଶରରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣର ଆକର୍ଷଣୀୟ କାହାଣୀକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ।

"ଗିବିଓନରେ ରାତ୍ରିରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରଭୁ ସୋଲୋମୋନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ୧ ରାଜାବଳୀ 3:5। ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ମହାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରି ପଶୁ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ। ଯେବେ ହେରୋଦ୍ ଶିଶୁ ତାରକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେବେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସତର୍କ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ମିଶରକୁ ପଳାଇଯାଉନ୍ତୁ। ମାଥିଉ 2:13।"

"'ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ, ଈଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ମୁଁ ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ସମସ୍ତ ଦେହଧାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳିଦେବି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଅମାନେ ଓ ଝିଅମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିବେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଯୁବକମାନେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବେ।' ପ୍ରେରିତ 2:17।"

"ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବରଦାନ ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଫଳ ଅଟେ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ରୂପେ ଗଣ୍ୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏହା ସୁସମାଚାରର ମଣ୍ଡଳୀର ବରଦାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ।"

"ଏବଂ ସେ କେହିକୁ ପ୍ରେରିତ, କେହିକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, କେହିକୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ, ଏବଂ କେହିକୁ ପାଳକ ଓ ଶିକ୍ଷକ ଦେଲେ; ସନ୍ତମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ, ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେହର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ।" ଏଫିସୀୟ 4:11, 12.

"ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମଣ୍ଡଳୀରେ କେହି କେହିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି— ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ, ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ଇତ୍ୟାଦି। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 7:28।"

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ନ କର। 1 ଥେସଲନୀୟ 5:20। ଏହାସହିତ ପ୍ରେରିତ 13:1; 21:9; ରୋମୀୟ 12:6; 1 କରିନ୍ଥୀୟ 14:1, 24, 39 ମଧ୍ୟ ଦେଖ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକମାନେ, ପାଳକମାନେ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଆପତ୍ତିକାରୀ କହେ, 'ଏତେ ଅଧିକ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଛି ଯେ, ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟରେ ମୁଁ ଭରସା କରିପାରେ ନାହିଁ।' ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଶୟତାନଙ୍କର ତାଙ୍କର ନକଲି ରୂପ ଅଛି। ସେ ସଦା ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ରଖିଆସିଛି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ତାହାର ଏହି ଶେଷ ପ୍ରତାରଣା ଓ ବିଜୟର ଘଡ଼ିରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆଶା କରିପାରୁ। ଯେମାନେ ନକଲି ବସ୍ତୁ ଅଛି ବୋଲି ଏପରି ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମାନ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତତା ସହ ଆଉ ଥୋଡ଼ା ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର କେବେ ମଣିଷଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ କିମ୍ବା ଦର୍ଶନରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, କାରଣ ନକଲି ବସ୍ତୁ ସଦାରଣେ ରହିଆସିଛି।"

"ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନ ସେହି ମାଧ୍ୟମ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ନିଜକୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହିଥିଲେ; ସେ ସୁସମାଚାର ମଣ୍ଡଳୀର ଦାନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଦାନକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନକୁ 'ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ' ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସହ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି।" ଆମେନ।

“ଉପରୋକ୍ତ ଟିପ୍ପଣୀମାନଙ୍କରେ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ମତ ପ୍ରକାରରେ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟ ପାଇଁ ପାଠକଙ୍କ ମନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା।” James White, Brother Miller’s Dream, 1–3.

ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ

“ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ମୋ ପାଖକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରାୟ ଦଶ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବା ଏବଂ ଛଅ ଇଞ୍ଚ ଚତୁର୍ଭୁଜ ଏକ ପେଟିକା ପଠାଇଲେ, ଯାହା ଆବନୁସ କାଠ ଓ ମୁକ୍ତାର ସୁକୌଶଳ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଡାଉ କାମରେ ତିଆରି ଥିଲା। ସେହି ପେଟିକାସହିତ ଗୋଟିଏ ଚାବି ଲଗାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା। ମୁଁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ସେହି ଚାବିଟି ନେଇ ପେଟିକାଟି ଖୋଲିଲି; ତାହାପରେ, ମୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିସ୍ମୟର ମଧ୍ୟରେ, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେହିଟି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଓ ପରିମାଣର ରତ୍ନ, ହୀରା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରସ୍ତର, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକାର ଓ ମୂଲ୍ୟର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପେଟିକାର ନିଜନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସଜାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏପରି ଭାବେ ସଜାଯାଇଥିବାବେଳେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏମିତି ଏକ ଆଲୋକ ଓ ମହିମା ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲା, ଯାହାର ସମତୁଲ୍ୟ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର ଥିଲା।”

“ଯଦିଓ ତାହାର ଅନ୍ତର୍ବସ୍ତୁର ଦୀପ୍ତି, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୂଲ୍ୟ ଦେଖି ମୋର ହୃଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା, ତଥାପି ଏହି ଅଦ୍ଭୁତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ଉପଭୋଗ କରିବା ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରିଲି ନାହିଁ। ଏହେତୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ମୋର କକ୍ଷର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଦେଲି ଏବଂ ଏହି ସୂଚନା ପ୍ରଚାର କରାଇଲି ଯେ, ଯାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅଛି ସେମାନେ ଆସି ଏହି ଜୀବନରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଗୌରବମୟ ଓ ଦୀପ୍ତିମୟ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖନ୍ତୁ।

“ଲୋକମାନେ ଆସିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପ୍ରଥମେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କ୍ରମେ ଏକ ଭିଡ଼ରେ ପରିଣତ ହେଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପେଟିକାର ଭିତରକୁ ଚାହିଁଲେ, ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଉଲ୍ଲାସ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପେଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସେହି ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ନଡ଼ାଚଡ଼ା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପେଟିକାରୁ ବାହାର କରି ଟେବୁଲ୍‌ଉପରେ ଛିଟାଇ ଦେଲେ। ମୁଁ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ ମାଲିକ ପୁନର୍ବାର ସେହି ପେଟିକା ଏବଂ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ମୋର ହସ୍ତରୁ ଚାହିବେ; ଏବଂ ଯଦି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଛିଟିଯିବାକୁ ଦେଉଁ, ତେବେ ପୂର୍ବବତ୍ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନି ପେଟିକାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ରଖିପାରିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେ ମୁଁ କେବେବି ସେହି ଦାୟିତ୍ୱର ହିସାବ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପୁଳ ହେବ। ତାହାପରେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନୟପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି ଯେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛୁଇଁବେ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ପେଟିକାରୁ ବାହାର କରିବେ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେ ଅଧିକ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲି, ସେମାନେ ସେତେ ଅଧିକ ଛିଟାଇ ଦେଉଥିଲେ; ଏବଂ ଏବେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମଗ୍ର କକ୍ଷରେ, ମାଟିରେ ଏବଂ କକ୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆସବାବପତ୍ର ଉପରେ ଛିଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି।”

“ତାହା ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମଣି ଓ ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସଂଖ୍ୟ ପରିମାଣର ନକଲି ମଣିମାଣିକ୍ୟ ଓ ଜାଲି ମୁଦ୍ରା ଛିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଏହି ନିଚ ଆଚରଣ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞତା ଦେଖି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲି, ଏବଂ ଏହା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କଲି ଓ ଭର୍ତ୍ସନା କଲି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେ ଅଧିକ ଭର୍ତ୍ସନା କଲି, ସେମାନେ ସତ୍ୟ ମଣିମାଣିକ୍ୟ ଓ ଖରା ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତେ ଅଧିକ ନକଲି ମଣିମାଣିକ୍ୟ ଓ ଜାଲି ମୁଦ୍ରା ଛିଟାଇଲେ।”

“ତାହା ପରେ ମୁଁ ମୋର ଶାରୀରିକ ପ୍ରାଣରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରକ୍ତ ହେଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୋଠାରୁ ବାହାର କରିଦେବା ପାଇଁ ଶାରୀରିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜଣେକୁ ବାହାର କରୁଥିଲି, ଆଉ ତିନିଜଣ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମଳିନତା, କାଠର କୁଚି, ବାଲି ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆବର୍ଜନା ଆଣୁଥିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ରତ୍ନ, ହୀରା ଓ ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ସେସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହେଲା। ସେମାନେ ମୋର ରତ୍ନପେଟିକାକୁ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ଛିଣ୍ଡିଦେଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆବର୍ଜନାମଧ୍ୟରେ ଛିଟିଏଇଦେଲେ। ମୁଁ ଭାବିଲି, ମୋର ଶୋକ କିମ୍ବା ମୋର କ୍ରୋଧ ପ୍ରତି କେହି ଧ୍ୟାନ ଦେଉନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିରୁତ୍ସାହିତ ଓ ହତାଶ ହୋଇ ବସିପଡ଼ିଲି ଏବଂ କାନ୍ଦିଲି।”

"ମୁଁ ଏହିପରି ମୋର ମହାନ କ୍ଷ ତି ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ବୋଧ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା ଏବଂ ଶୋକ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କୁ ସ୍ମ ରଣ କଲି ଏବଂ ଆତୁରତାସହ ପ୍ର ାର୍ଥନା କଲି ଯେ ସେ ମୋ ପାଖକୁ ସହାୟତା ପଠାନ୍ତୁ । ସଦ୍ୟ ରେ ଦ୍ୱ ାର ଖୋଲିଗଲା, ଏବଂ ଜଣେ ପୁରୁଷ କକ୍ଷ ରେ ପ୍ର ବେଶ କଲେ; ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେଠାରୁ ବାହାରିଗଲେ; ଏବଂ ସେ, ନିଜ ହାତରେ ଧୂଳି ଝାଡ଼ିବା ବ୍ରସ୍ ଧରି, ଜାଣଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେଲେ ଓ କକ୍ଷ ରୁ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା ଝାଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।"

"ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ରୋକିବାକୁ ବିନୟ କରିଲି, କାରଣ ସେହି ଧ୍ୱଂସାବଶେଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନ ବିକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା। "

ସେ ମୋତେ କହିଲେ, 'ଭୟ କର ନାହିଁ,' କାରଣ ସେ 'ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବେ।'

"ତାପରେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା, ନକଲି ରତ୍ନ ଓ ଖୋଟା ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଝାଡୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସବୁ ମେଘ ପରି ଉଠି ଜଣେଲା ଦ୍ୱାରା ବାହାରିଗଲେ, ଏବଂ ପବନ ସେମାନଙ୍କୁ ବହି ନେଇଗଲା। ସେହି କୋଳାହଳ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆଖି ବନ୍ଦ କଲି; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲି, ଆବର୍ଜନା ସବୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାନ, ହୀରା, ସୁନା ଓ ରୂପାର ମୁଦ୍ରାମାନ, ସମଗ୍ର କକ୍ଷରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଛିଟିଯାଇ ପଡ଼ିଥିଲେ।"

"ତା'ପରେ ସେ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପେଟି ରଖିଲେ, ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପେଟିଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ମୁଠି ମୁଠି କରି ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ହୀରାଗୁଡ଼ିକ, ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେହି ପେଟିରେ ପକାଇଦେଲେ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି କେତେକ ହୀରା ପିନ୍‌ର ଟୀର ଅଗ୍ରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ନ ଥିଲା।"

ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ 'ଆସ ଏବଂ ଦେଖ' ବୋଲି ଡାକିଲେ।

"ମୁଁ ସେହି ପେଟିର ଭିତରକୁ ଦେଖିଲି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ମୋର ଆଖି ଝଲମଲି ଉଠିଲା। ସେମାନେ ପୂର୍ବତନ ମହିମାଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦ୍ୟୁତିମାନ ହେଉଥିଲେ। ମୁଁ ଭାବିଲି, ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଦଦ୍ୱାରା, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିଟାଇ ଧୂଳିରେ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ, ବାଲୁରେ ଘଷାଯାଇ ସେମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ପେଟିରେ ସୁନ୍ଦର ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ସଜାଯାଇଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ, ଏବଂ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଇଥିଲା ତାହାର କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟମାନ କଷ୍ଟର ଚିହ୍ନ ବିନା। ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲି, ଏବଂ ସେହି ଚିତ୍କାରେ ମୋର ଘୁମ ଭଙ୍ଗିଗଲା।" Early Writings, 81–83.

ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ପାଦଟିପ୍ପଣୀମାନେ

'କାସ୍କେଟ୍' ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାଇବେଲର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତୀକ, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଇ ମିଲରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

'ସଂଲଗ୍ନ ଚାବି' ଥିଲା ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ—ଶାସ୍ତ୍ର ସହ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ତୁଳନା କରିବା—ବାଇବେଲ ନିଜେ ନିଜର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର। ଏହି ଚାବିଦ୍ୱାରା ଭାଇ ମିଲର 'ପେଟିକା,' ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗତ ପାଇଁ ଆଗମନର ମହାସତ୍ୟକୁ, ଖୋଲିଥିଲେ।

"'ଲୋକମାନେ ଆସିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପ୍ରଥମେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅତ୍ୟଳ୍ପ, କିନ୍ତୁ କ୍ରମେ ଏକ ଭିଡ଼ରେ ପରିଣତ ହେଉଥିଲେ।' ଯେତେବେଳେ ଆଗମନ-ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରଥମେ ଭ୍ରାତା ମିଲର ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଲୋକମାନେ ମାତ୍ର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି ଏହା ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା, ସମସ୍ତ ସମୁଦାୟ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା।"

"'ସମସ୍ତ ପ୍ର କାର ଓ ଆକାରର' 'ରତ୍ନ , ହୀରା ଇତ୍ୟ ାଦି,' ଯେଗୁଡ଼ିକୁ 'ପେଟିକାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥ ାନରେ ଏତେ ସୁନ୍ଦ ର ଭାବରେ ସଜାଯାଇଥିଲା,' ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେବଙ୍କ ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କୁ [Malachi 3:17,] ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ

କରେ,—ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରୁ, ଏବଂ ଜୀବନର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ଓ ପରିସ୍ଥିତିରୁ,—ଯେମାନେ ଆଗମନ-ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ସତ୍ୟର ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହସିକ ଭାବରେ ଦୃଢ଼ ଅବସ୍ଥାନ ନେଇଥିବାରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲେ। ଏହି ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବାବେଳେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ମନୋନିବେଶ କରୁଥିଲେ ଓ ଦେବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ରତାରେ ଚାଲୁଥିଲେ, 'ସେମାନେ ଜଗତକୁ ଏକ ଆଲୋକ ଓ ମହିମା ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲେ,' ଯାହା କେବଳ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦିନର ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ସମତୁଲ୍ୟ ଥିଲା। ସନ୍ଦେଶଟି [Revelation 14:6, 7] ଯେପରି ବାତାସର ପକ୍ଷରେ ବୋହି ଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, 'ଆସ, କାରଣ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ,' [Luke 14:17.] ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଥିଲା।"

"ଯେତେବେଳେ ଉଡୁଥିବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6, 7.] ପ୍ରଥମେ ଅନନ୍ତ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅ; କାରଣ ତାହାଙ୍କର ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି,' ସେତେବେଳେ ଅନେକେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଆଗମନ ଓ ପୁନଃସ୍ଥାପନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆନନ୍ଦରେ ଧ୍ୱନି କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପରେ ସେହିମାନେ ବିରୋଧ କଲେ, ଉପହାସ କଲେ, ଏବଂ ଯେ ସତ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ କରିଦେଲେ। ସେମାନେ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କଲେ ଏବଂ ଛିତରାଇଦେଲେ। ଏହା ଆମକୁ 1844 ମସିହାର ଶରତ୍ ଋତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଛିତରାଇବାର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଏହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର: ଯେମାନେ ଏକ ସମୟରେ 'ଆନନ୍ଦରେ ଧ୍ୱନି କରିଥିଲେ,' ସେମାନେ ହିଁ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ ଓ ଛିତରାଇଦେଲେ। ଏବଂ 1844 ପରଠାରୁ କେହିମଧ୍ୟ ଏତେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଝୁଣ୍ଡକୁ ଛିତରାଇ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିନାହାନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ କରିଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଏକ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାହାରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆମର ପୂର୍ବତନ ଆଗମନ-ଅନୁଭବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି।"

"1844 ମସିହାର ସପ୍ତମ ମାସରେ ଘଟିଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି ପରେ କେତେକ ମାସ ଯାଏଁ ଭାଇ ମିଲରଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଥିଲା ଯେ, ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣ ଥିଲା, ଏବଂ ସମୟ ପ୍ରଚାର କରିବାରେ ଆମେ ଠିକ୍ ଥିଲୁ। ପରେ ସେ Advent Herald ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଧରି ରହିବାକୁ, ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହେବାକୁ, ଏବଂ ପରସ୍ପରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁହକୁହି ନ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ; ଏବଂ ସମୟ ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ଶୀଘ୍ରହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ସେହି ରତ୍ନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ 'ଦାୟବଦ୍ଧତା' ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା 'ଅପାର' ହେବ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ।"

"ପ୍ରକୃତ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିଟିଯାଇଥିବା 'କୃତ୍ରିମ ରତ୍ନ ଓ ଜାଲି ମୁଦ୍ରା' ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମାନ୍ତରିତମାନଙ୍କୁ, କିମ୍ବା 'ପରଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ,' [ହୋଶେୟ 5:7.] ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ 1844 ମସିହାରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା।"

ଦ୍ୱିତୀୟ 'ପୂର୍ବତନଟିଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଏବଂ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ପେଟିକା,' ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଛିତରାହୋଇଥିବା 'ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟ,' 'ହୀରା,' ଏବଂ 'ମୁଦ୍ରାମାନ' ସଂଗ୍ରହ କରାଗଲା, ସେହିଟି ଜୀବନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ବିସ୍ତୃତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରତୀକ କରେ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଛିତରାହୋଇଥିବା ମେଷପାଳ ଏକତ୍ରିତ କରାଯିବେ—ଅର୍ଥାତ୍ 144,000, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଥିବ। ମୂଲ୍ୟବାନ ହୀରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ଯଦିଓ କେହି କେହି 'ପିନର ଚୂଡ଼ାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ନୁହନ୍ତି,' ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଦିଷ୍ଟ କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ରଖାଯିବ ନାହିଁ। [ମଲାଖୀ 3:16–18.] ସେ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିପାରନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଲୋଟଙ୍କୁ ସୋଦୋମରୁ ବାହାର କରିଥିଲେ। 'ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ।' 'ସେ ଧର୍ମରେ ତାହାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିବେ।' ରୋମୀୟ 9:28 ଦେଖନ୍ତୁ।

"'ଧୂଳି ଓ କୁଟାକଣ୍ଡା, ବାଲୁକା ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅପବିତ୍ର ଆବର୍ଜନା,' 1844 ମସିହାର ଶରଦ୍ ଋତୁଠାରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଣି ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଏବଂ ଅନେକ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏଠାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବି।"

"1. ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକ ଦିଆଯାଇଥିବା ସହସ୍ରେ, କିଛି 'ମେଷପାଳକ' ଯେ ଧୃଷ୍ଟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କଲେ—ସେହି ଅବସ୍ଥାନ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସପ୍ତମ ମାସର ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଗମ୍ଭୀର ହୃଦୟ-ଗଳନକାରୀ ଶକ୍ତି କେବଳ ଏକ ମେସ୍ମେରିକ ପ୍ରଭାବ ଥିଲା। ଏହି ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜର୍ଜ ଷ୍ଟୋର୍ସ ଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ଶେଷ ଭାଗରେ, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରରୁ ପ୍ରକାଶିତ Midnight Cry ପତ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଦେଖନ୍ତୁ। 1845 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳରେ ଆଲବାନୀ ସମ୍ମିଳନୀରେ J. V. Himes କହିଥିଲେ ଯେ, ସପ୍ତମ ମାସର ଆନ୍ଦୋଳନ ସାତ ଫୁଟ ଗଭୀର ମେସ୍ମେରିଜ୍ମ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। ଏହା ମୁଁ ଏମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଛି, ଯିଏ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଉକ୍ତିକୁ ନିଜେ ଶୁଣିଥିଲେ। ସପ୍ତମ ମାସର ଡାକରେ ସକ୍ରିୟ ଭାଗ ନେଇଥିବା ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକ ପରେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଆମ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଦିନରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଶୟତାନଙ୍କୁ ଆରୋପ କରିବା ନିନ୍ଦା ଥିଲା; ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହା ନିନ୍ଦା ଅଟେ।"

"2. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ବିଷୟରେ ଅନେକ ପରୀକ୍ଷା। 2300 ଦିନ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରଠାରୁ, ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତି ପାଇଁ ବହୁବାର ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି। ଏହା କରିବାରେ ସେମାନେ 'ସୀମାଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ' ହଟାଇଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ସନ୍ଦେହ ଛାଇଦେଇଛନ୍ତି।"

"3. ଆତ୍ମାବାଦ ତାହାର ସମସ୍ତ କଳ୍ପନାବିଳାସ ଓ ଅତିରେକମାନଙ୍କ ସହିତ। ଶୟତାନଙ୍କର ଏହି କୁଟିଳ ଚାଳ, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଛି, 'କାଠକୁଟିର ଛୋଟ ଛୋଟ କଣ୍ଡା' ଏବଂ 'ନାନା ପ୍ରକାରର ଆବର୍ଜନା' ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଯେମାନେ ଆତ୍ମାବାଦର ବିଷ ପାନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଆମର ଅତୀତ ଆଗମନ-ଅନୁଭବର ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଛି ଯେ, 1843 ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଈଶ୍ୱର ମହାନ ଆଗମନ-ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ବୋଲି ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥିଲା, ଆତ୍ମାବାଦ ସେହି ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ୱାଭାବିକ ଫଳ ଥିଲା। ପିତର, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିବାବେଳେ, ଯେମାନେ 'ନାଶକର ଭ୍ରମମତଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁପ୍ତରୂପେ ଆଣିବେ, ଏବଂ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ,' କହନ୍ତି, 'ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ପଥ ଦୁର୍ନାମିତ ହେବ।'"

"4. ଏସ୍. ଏସ୍. ସ୍ନୋ ନିଜକୁ 'ଏଲିୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା' ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି" ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଉନ୍ମତ୍ତ ଜୀବନପଥରେ, ମୃତ୍ୟୁର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜ ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚଳନପଥ ଅନେକ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଆତ୍ମାଙ୍କର ମନରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରତ ସନ୍ତମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତିକୁ ଅପମାନିତ କରିବା ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଛି।

"ତ୍ରୁଟିମାନଙ୍କର ଏହି ତାଲିକାରେ ମୁଁ ଆହୁରି ଅନେକକୁ ଯୋଗ କରିପାରେ, ଯେପରିକି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 20:4, 7ର 'ହଜାର ବର୍ଷ' ଗତକାଳରେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 7:4; 14:1ର 144,000, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ଯେମାନେ 'ଉଠି ସମାଧିମାନଙ୍କରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ', କାମ-ନକରିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବିନାଶର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଇତ୍ୟାଦି, ଇତ୍ୟାଦି।"

"ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଉଦ୍ୟମପୂର୍ବକ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା, ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାରତ ମେଷପାଳ ଉପରେ ଏପରି ଭାବେ ଜୋର କରାଗଲା ଯେ, ଭ୍ରାତା ମିଲର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିବା ସମୟରେ, ସତ୍ୟ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ 'ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅପସାରିତ' ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ଏହି ବଚନ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହୋଇଥିଲା—'ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ପଛକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଛି, ଓ ଧର୍ମ ଦୂରେ ଦାଁଡି ରହିଛି,' ଇତ୍ୟାଦି, ଇତ୍ୟାଦି। ଦେଖନ୍ତୁ ଯିଶାୟ 59:14। ସେହି ସମୟରେ ଦେଶରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ପତ୍ରିକା ନଥିଲା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲା। The Day-Dawn ହେଉଥିଲା ଛୋଟ ମେଷପାଳର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତିକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଶେଷ ପତ୍ରିକା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଭ୍ରା. ମିଲରଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେବାର କିଛି ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ପତ୍ରିକା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏହାର ଶେଷ ମୃତ୍ୟୁସଂଘର୍ଷରେ କ୍ଳାନ୍ତ, ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡୁଥିବା ସନ୍ତମାନଙ୍କୁ 1877 ମସିହାକୁ—ସେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଦୂରରେ—ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ମୁକ୍ତିର ସମୟ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିଥିଲା। ହାୟ! ହାୟ! ଏପରି ଦୁଃଖଦ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଭ୍ରାତା ମିଲର ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ 'ବସି କାନ୍ଦିଲେ' ବୋଲି କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ।"

“ଭାଇ ମିଲର ୧୮୪୯ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୨୨ ତାରିଖରେ ମୃତ୍ୟୁରେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କଲା, ‘ସେହି ବ୍ୟସ୍ତତାର ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲି।’ ଏହି ଅଦ୍ଭୁତ ପୂରଣ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଏହାକୁ ଦେଖିବାରେ କେହି ଅସଫଳ ହେବେ ନାହିଁ।”

“ପେଟିକା” ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ସେହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଭ୍ରାତା ମିଲ୍ଲର ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ଭାବରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। [Matthew 25:1–11.] ପ୍ରଥମ, ସମୟ—1843; ଦ୍ୱିତୀୟ, ବିଳମ୍ବର ସମୟ; ତୃତୀୟ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ—ସପ୍ତମ ମାସରେ, 1844; ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ, ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର। 1843 ପରଠାରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ପଢିଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ଭ୍ରାତା ମିଲ୍ଲର ଆଗମନ ଇତିହାସର ଏହି ଚାରିଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଆସିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟର ଏହି ସୁସମନ୍ୱିତ ପଦ୍ଧତି, ଅର୍ଥାତ୍ “ପେଟିକା,” ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଟୁକୁରା ଟୁକୁରା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅବର୍ଜନା ମଧ୍ୟରେ ଛିଣ୍ଡିଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ସେମାନେ ଭ୍ରାତା ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଏତେ ନିର୍ଭୀକତାରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ।

“ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ ଏବଂ ‘ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦୋଷ’ ରହିବ; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭୁଲ, ଦୋଷ ଏବଂ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ଧୋଇ ଦିଆଯାଇ ଓ ମିଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ‘ଦାଗ କିମ୍ବା ଭାଞ୍ଜ, କିମ୍ବା ଏପରି କୌଣସି କଥା’ ବିହୀନ ହେବେ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ‘ନିଜମାନଙ୍କର ପୂର୍ବତନ ମହିମାଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ମହିମାରେ’ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବେ।” JAMES WHITE Oswego, May, 1850.